

วิธีดำเนินการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม

การวิจัยเรื่องนี้ ระเบียบวิธีวิจัยประดิษฐ์ (Invention research) โดยการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องกรดและเบส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ

1. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องกรดและเบส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูในโครงการดำเนินการสอนวิชาเคมีตามหลักสูตรของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้พิจารณาเห็นว่าเรื่องกรดและเบส เป็นเรื่องที่น่าสนใจและเหมาะสมที่จะนำมาสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม เพราะเนื้อหาบทเรียนมีความคงตัวพร้อมทั้งมีความง่ายพอเหมาะที่นักเรียนจะศึกษาได้ด้วยตนเอง การทดลองในบทเรียนที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ก็เป็นการทดลองง่าย ๆ สะดวกที่นักเรียนจะทดลองได้ด้วยตนเองโดยไม่เกิดอันตราย นอกจากนั้นบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดเคยสร้างมาก่อน เป็นบทเรียนที่สามารถสร้างให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้และเมื่อสร้างเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมแล้วสามารถใช้เป็นเครื่องมือช่วยการสอนของครูได้ คุ้มเหตุผลดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าเนื้อหาเรื่องกรดและเบสมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม จากการได้ศึกษาเนื้อหาวิชาอย่างละเอียดตามรายหัวข้อในหลักสูตรจากหนังสือแบบเรียน¹ และคู่มือครู² ผู้วิจัยได้พิจารณาแบ่งเนื้อเรื่องกรดและเบส ออกเป็น 3 คนคือ

¹สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, "กรด-เบส," แบบเรียนวิชาเคมีมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 3, โครงการดำเนินการสอนวิชาเคมี มัธยมศึกษาตอนปลาย, 2517 หน้า 1-35.

²สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, "กรด-เบส" คู่มือการสอนวิชาเคมีมัธยมศึกษาปีที่ห้า, โครงการดำเนินการสอนวิชาเคมี มัธยมศึกษาตอนปลาย, 2517, หน้า 1-46.

- ตอนที่ 1 สมบัติทั่วไปของสารละลายกรดและ เบส
 ตอนที่ 2 ทฤษฎีกรดเบสของบรอนเตสและ เลาวรี
 ตอนที่ 3 การคำนวณค่าคงตัวของสมดุลของกรดอ่อน เบสอ่อน

การเขียนบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่องกรดและ เบส ผู้วิจัยเลือกสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรงประเภทให้นักเรียนตอบเองโดยการเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ ซึ่งเป็นแบบของสกินเนอร์ (skinner) เหตุที่ผู้วิจัยเลือกเขียนบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง เนื่องจากเทคนิคการสร้างแบบนี้เป็นแบบที่นิยมกันมากที่สุด ใช้ได้ง่าย และสร้างได้ง่าย บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดนี้สามารถแบ่งเป็นชั้นย่อย ๆ เพื่อช่วยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น และการให้นักเรียนเติมคำตอบโดยการนำความรู้ที่มีอยู่มาสร้างคำตอบเองและเขียนคำตอบลงไป จะช่วยย้ำความเข้าใจให้แน่นทำให้มีความโน้มเอียงที่จะทำการเรียนรู่มากขึ้นและจำได้นาน

ในการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม ผู้วิจัยได้สร้างตามลำดับชั้นดังนี้คือ

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป
2. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่สามารถวัดได้และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไป
3. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายตามวิธีการของการ

สร้างบทเรียนแบบโปรแกรม

เพื่อให้ครูผู้นำบทเรียนแบบโปรแกรมไปใช้ได้รับความสะดวกในการเตรียมเครื่องมือล่วงหน้าเพื่อใช้ในการทดลองของนักเรียน ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือครูประกอบการใช้เรียนแบบโปรแกรม

2. สร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องกรดและ เบส

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเคมี เรื่องกรดและ เบสแบบสอบฉบับนี้ได้ นำไปใช้กับกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม 2 ครั้งคือ

- ครั้งที่ 1 สอบก่อนเริ่มใช้บทเรียนแบบโปรแกรม
- ครั้งที่ 2 สอบหลังจากใช้บทเรียนแบบโปรแกรม

แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องกรดและเบส แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบมีลักษณะเป็นแบบชนิดเลือกตอบ ประกอบด้วยตัวเลือก 4 ตัวคือ (ก) (ข) (ค) และ (ง) จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบมีลักษณะเป็นการเติมคำในช่องว่างที่กำหนดให้จำนวน 5 ข้อ

รวมแบบสอบทั้งฉบับมีจำนวน 25 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 40 นาที ในการสอบครั้งนี้อนุญาตให้นักเรียนเดาคำตอบได้

กระดาษคำตอบ

การสร้างกระดาษคำตอบ แบ่งหน้ากระดาษเป็น 3 ตอน คือตอนขม้ที่ว่างให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่ ตอนกลางเป็นกระดาษคำตอบสำหรับตอนที่ 1 และตอนล่างเป็นกระดาษคำตอบสำหรับตอนที่ 2

แบบสอบที่สร้างขึ้นนี้ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้โดยสร้างข้อสอบตอนที่ 1 จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 2 จำนวน 10 ข้อ นำไปใช้สอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ แผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสตรีสมุทรปราการจำนวน 40 คน เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พุทธศักราช 2517 และนำผลมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดีนำมาใช้

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการทดลอง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ แผนกวิทยาศาสตร์ของห้องหนึ่ง สอง และสาม โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวน 61 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้มีหนังสือถึง ท่านอาจารย์กัณณิกา พิษิตานนท์ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนชั้นพิเศษโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ เพื่อขออนุญาตนำบทเรียนแบบ-

โปรแกรมมาทดลองใช้ ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้วิจัยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม พุทธศักราช 2517 ถึงวันที่ 24 มกราคม พุทธศักราช 2518 โดยนำบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นมาทดลองใช้ 3 ครั้งคือ

ครั้งที่ 1 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one testing) คือแบบที่ประกอบด้วยผู้วิจัยหนึ่งคนกับตัวอย่างประชากร 1 คน

ครั้งที่ 2 แบบกลุ่มเล็ก (Small group testing) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 10 คน

ครั้งที่ 3 แบบภาคสนาม (Field testing) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 50 คน

ในการทดลองทั้ง 3 ครั้ง ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบก่อนเรียน แล้วจึงเรียนด้วยบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องกรดและเบส เมื่อเรียนจบให้ทำแบบสอบอีกครั้งหนึ่ง

นำผลที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนน สำหรับแบบสอบใช้เกณฑ์ให้คะแนนข้อที่ตอบถูก " 1 " คะแนน และ ข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบไม่ชัดเจนให้ " 0 " คะแนน เมื่อตรวจเสร็จแล้วจึงรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคน ส่วนบทเรียนแบบโปรแกรมตรวจคำตอบทุกคำตอบในแต่ละกรอบบทเรียนแบบโปรแกรมโดยใช้เกณฑ์เดียวกับแบบสอบ และบันทึกผลลงในตารางบันทึกผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ทดสอบเป็นรายข้อ

ผู้วิจัยนำคะแนนรวมทั้งฉบับของนักเรียนในกลุ่มทดลองใช้แบบสอบมาเรียงลำดับคะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ ใช้เทคนิค 50% ³ แบ่งกลุ่มสูง (H) กลุ่มต่ำ (L) ได้จำนวนนักเรียนกลุ่มสูง (N_H) 20 คน นักเรียนกลุ่มต่ำ (N_L) จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน นับจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มที่ตอบถูกในแต่ละข้อของแบบสอบ แล้วคำนวณหาระดับความยาก (P)

³Robert L. Ebel, Measuring Educational Achievement, New Jersey:

และอำนาจจำแนก (D) โดยใช้สูตร⁴

$$P = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L} \times 100$$

$$D = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

เมื่อ	P	คือ	ระดับความยากของข้อสอบแต่ละข้อ
	D	คือ	อำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ
	R _H	คือ	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R _L	คือ	จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N _H	คือ	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	N _L	คือ	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

ถ้าข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ข้อทดสอบที่ดี ต้องมีระดับความยาก 20% ถึง 80 % และมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป⁵

การหาสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบซึ่งประกอบด้วยข้อทดสอบจำนวน 25 ข้อ ไปสอบอีกครั้งหนึ่งกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ จำนวน 50 คน แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงที่เป็นความสอดคล้องภายในของแบบสอบทั้งฉบับ ด้วยสูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน สูตรที่ 21⁶ (Kuder Richardson Formula 21)

⁴Henry E. Garrett, Testing for Teachers, 2 an ed., American Book Company, New York, 1965, p. 237.

⁵ชวาล แพร์ติกุล, เทคนิคการวัดผล, (ฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 4, พระนคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2509), หน้า 281-318.

⁶Georgias Sachs Adams, Measurement and Evaluation in Education Psychology and Guidance, (New York : Holt Rinehart and Winston Inc., 1970) p. 87.

$$r_{KR_{21}} = \frac{N}{N-1} \left[\frac{1 - \frac{\bar{X}(n - \bar{X})}{n S^2}}{n S^2} \right]$$

เมื่อ	$r_{KR_{21}}$	คือ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบ
	n	คือ จำนวนขอกะทรงในแบบสอบ
	\bar{X}	คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	S^2	คือ ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

คำนวณหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดจากสูตร

$$SE_{meas} = S^2 \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ	SE_{meas}	คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด
	S^2	คือ ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	r_{tt}	คือ สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบ

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบเรียน

ในการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขบทเรียนแบบโปรแกรมเพื่อที่จะนำไปใช้กับกลุ่มเล็ก โดยคำนึงถึงสำนวนภาษา และการเรียงลำดับความรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตจากการลงมือทำการทดลองด้วยตนเองของนักเรียน เมื่อได้แก้ไขบทเรียนแบบโปรแกรมให้ดีขึ้นแล้วได้นำบทเรียนแบบโปรแกรมไปทดลองใช้แบบกลุ่มเล็ก และนำผลที่ได้มาปรับปรุงบทเรียนแบบโปรแกรมโดยคำนึงถึงการเรียงลำดับเนื้อหา เวลาที่ใช้ การทำการทดลองว่าโดยผลเพียงไร แล้วจึงนำบทเรียนแบบโปรแกรมที่แก้ไขครั้งที่ 2 แล้วไปใช้ทดลองภาคสนาม การทดลองทั้ง 3 ครั้ง ได้ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เป็นเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรม

⁷J.P. Guildford Fundamental Statistics in Psychology and Education, 4th ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1965, p. 444.

ไชคาส์⁸ (z - test) ในการทดสอบหาความเชื่อถือได้ของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการสอบก่อนและหลังใช้ทเรียนแบบโปรแกรม

$$z = \frac{\bar{d}}{s_d / \sqrt{N}}$$

เมื่อ

z คือ อัตราส่วนวิกฤต

\bar{d} คือ คะแนนเฉลี่ยของผลต่าง

s_d คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนทดสอบ

N คือ จำนวนคนในกลุ่มที่ใช้ในการทดลอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁸Gene V. Glass and Julian C. Stanley, Statistical Methods in Education and Psychology, New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice-

บทเรียนแบบโปรแกรม

เรื่อง

"กรรคและเบส"

โดย

นางสาวลักคาวีละ พร ศรีสุมทร

สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ผู้ซึ่งเรียนตาม
หลักสูตรของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หรือ

ผู้ที่เรียนวิชาเคมีตามหลักสูตรของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและมีความรู้เรื่องสมมูล

ความมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำว่า กรดและเบสตามทฤษฎีของบรอนสเตดและเลาว์รี คูกรดเบส ความแรงของกรดและเบส กรดแก่ กรดอ่อน เบสแก่ และเบสอ่อน
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเอาทฤษฎีกรดและเบสของบรอนสเตดและเลาว์รีมาใช้เป็นหลักในการพิจารณาว่าสารใดเป็นกรดสารใดเป็นเบสได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคำนวณค่าคงตัวของสมมูลของกรดอ่อนเบสอ่อนได้

ความมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. ให้ผู้เรียนจำแนกสารละลายเป็นกรด เป็นเบส หรือเป็นกลางตามสมบัติที่ทดสอบได้
2. ให้ผู้เรียนบรรยายวิธีดำเนินการทดลอง ทำการทดลอง บันทึกผลการทดลอง วิเคราะห์และแปลผลการทดลองในเรื่องที่เรียนได้
3. ให้ผู้เรียนให้เหตุผลได้ว่า เหตุใดเมื่อมีกรดเกิดขึ้นก็ต้องมีเบสเกิดขึ้นเสมอ พร้อมทั้งยกตัวอย่างคูกรดและเบสได้
4. ให้ผู้เรียนสามารถนำค่าคงตัวของกรดหรือเบสที่กำหนดให้ไปประกอบการพิจารณาจัดเรียงลำดับความแรงของกรดหรือเบส
5. ให้ผู้เรียนสามารถนำความสัมพันธ์ระหว่างค่าคงตัวของสมมูลของคูกรดและเบส และค่าคงตัวของน้ำไปใช้ประกอบการคำนวณหาความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนและไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลายเมื่อกำหนดค่าคงตัวของสมมูล และความเข้มข้นของคูกรดและเบสค่าหนึ่งมาให้
6. ให้ผู้เรียนสามารถตรวจคำตอบที่ได้แต่ละข้ออย่างถูกต้องตามที่แบบเรียนกำหนดให้

คำแนะนำในการทำบทเรียนแบบโปรแกรม

1. ข้อความที่นักเรียนจะอ่านต่อไปนี้มีข้อสอบ แต่เป็นบทเรียนเรื่องกรศและเบส ซึ่งนักเรียนจะได้ความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ
2. ในการเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมให้เรียนไปที่ละกรอบ โดยใช้กระดาษที่แนบมากับบทเรียนปิดคำตอบในกรอบควานขวามือไว้ก่อน
3. ให้อ่านด้วยความตั้งใจและทำความเข้าใจให้ดีในคำถามแต่ละข้อ แล้วตอบคำถามในช่องว่างที่เว้นให้ การเรียนและการตอบต้องทำเรียงลำดับขอยาทำขามขอ
4. การทดลองแต่ละครั้งอย่าทำเกินวิธีการทดลองที่กำหนดและอย่าใช้สารอื่นที่มีได้กำหนดให้ ถ้าสังเกตผลที่เกิดขึ้นไม่ชัดเจนหรือไม่แน่ใจควรมีการทำซ้ำทันที
5. ถ้ากรศหรือเบสถูกทำลายให้รีบล้างน้ำ และรายงานให้อาจารย์ผู้สอนวิชาเคมีทราบทันที
6. เมื่อนักเรียนเติมคำหรือข้อความแล้วให้ตรวจคำตอบที่ขวามือที่ไว้
7. การทำบทเรียนนักเรียนไม่ควรดูคำตอบก่อน เพราะจะทำให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์
8. ถ้านักเรียนทำได้ถูกต้องให้นักเรียนเรียนกรรอบต่อไปจนครบทุกกรอบ
9. อย่าท้อแท้ใจถ้านักเรียนตอบคำถามผิด ให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านข้อนี้ใหม่อีกครั้งหนึ่งและทำความเข้าใจใหม่ โปรดอย่าอ่านข้อหนึ่งข้อใดหรือกรอบหนึ่งกรอบใดโดยที่ยังทำไม่ได้หรือไม่เข้าใจ เพราะจะทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนตอนต่อไป
10. การทำบทเรียนนักเรียนไม่ต้องรีบร้อนและแข่งขันกับเพื่อน ถ้าเกิดอาการเมื่อยล้าให้หยุดพักให้สบายแล้วจึงเรียนต่อไป
11. ถ้านักเรียนเกิดปัญหาในการทำบทเรียนโปรดปรึกษากับอาจารย์ผู้สอนวิชาเคมี

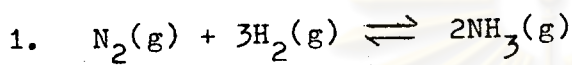
กรอบที่ 1

นักเรียนคงคุ้นเคยกับผลไม้ที่มีรสเปรี้ยว เช่น ส้ม มะนาว มะขาม ฯลฯ เครื่องดื่มจำพวกน้ำอัดลม น้ำโซดา ฯลฯ สารเหล่านี้จัดเป็นพวกกรด หรือเบส นอกจากนั้น นักเรียนยังเคยใช้กรดและเบสหลายชนิดในห้องปฏิบัติการเสมอ ๆ จากตัวอย่างที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่ากรดและเบสเป็นสารที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเราอย่างใกล้ชิด จึงควรที่จะศึกษา เรื่องราวของกรดและเบสให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

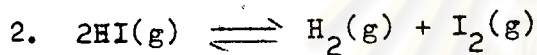
ในการศึกษาเรื่องกรดและเบสนี้ นักเรียนจะต้องนำความรู้เรื่อง สมดุลมาเกี่ยวข้องด้วย นักเรียนลืมแล้วหรือยัง ลองทบทวนดูสักหน่อยดีไม่ ถ้าพร้อมแล้วโปรดตอบคำถามในหน้าต่อไป

กรอบที่ 2

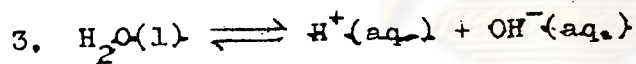
จงพิจารณาค่าคงตัวของสมดุล (K) จากปฏิกิริยาต่อไปนี้เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาได้ดังนี้

$$K = \dots\dots\dots$$

$$K = \dots\dots\dots$$

$$K = \dots\dots\dots$$

ตรวจคำตอบของนักเรียนกับคำตอบที่ถูกต้องทางขวามือ

$$\frac{[\text{NH}_3]^2}{[\text{N}_2][\text{H}_2]^3}$$

$$\frac{[\text{H}_2][\text{I}_2]}{[\text{HI}]^2}$$

$$\frac{[\text{H}^+][\text{OH}^-]}{[\text{H}_2\text{O}]}$$

คือจริงที่นักเรียนทำได้ถูก
หมดเราจะได้เริ่มศึกษา
เรื่องกรดเบสในหน้าต่อไป
ไม่เป็นไรถ้ามีบางข้อผิดขอ
ให้นักเรียนกลับไปศึกษา
เรื่องสมดุลใหม่เมื่อเข้าใจ
คือแล้วจึงเริ่มเรียนหน้าต่อไป

กรอบที่ 3

นักเรียนเคยทดสอบความแตกต่างระหว่างกรกและเบสมาแล้วโดยใช้การเปลี่ยนสีของลิตมัสเป็นเกณฑ์ พบว่า

กรก จะเปลี่ยนสีของลิตมัสจาก....เป็น.....

เบส จะเปลี่ยนสีของลิตมัสจาก....เป็น.....

นักเรียนจะได้ศึกษาสมบัติอื่น ๆ ของกรกและเบสเพิ่มขึ้น

สีน้ำเงิน

สีแดง

สีแดง

สีน้ำเงิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 4

ต้องการให้นักเรียนทดสอบสมบัติของกรดและ เบสบางประการ เพื่อ
จะได้นำ สมบัติเหล่านั้นมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจว่าสารละลายใดเป็นกรดสาร
ละลายใดเป็นเบส ขอให้นักเรียนทำการทดลองต่อไปนี้โดยใช้เครื่องมือจาก
หีบอุปกรณ์ของนักเรียนและสารเคมีชุดที่ 1 อ่านวิธีทำให้เข้าใจก่อนทำการ
ทดลอง

การทดลองที่ 1 สมบัติบางประการของสารละลายในน้ำ

วิธีทำ ใช้กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรตวงสารละลาย
ชนิดจากสารเคมีชุดที่ 1.1 ชนิดละ ๕ ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ลงในหลอดค
ลองขนาดกลางหลอดละชนิด เขียนชื่อสารแต่ละหลอดกำกับไว้

2. นำกระดาษลิตมัสจากสารเคมีชุดที่ 1.2 ทั้ง 2 สีวางบนกระ
จกนาฬิกาแล้วใช้แท่งแก้วสะอาดจุ่มสารละลายทีละ ชนิดแล้วนำมาแตะกระดาษ
ลิตมัส สังเกตการเปลี่ยนสีและบันทึกผล (ต้องล้างแท่งแก้วทุกครั้งก่อนนำไป
จุ่มสารละลายต่อไป)

3. จุ่มลวดตัวนำของเครื่องตรวจการนำไฟฟ้าจากอุปกรณ์พิเศษชุด
ก. ลงในสารละลายแต่ละหลอดเพื่อทดสอบการนำไฟฟ้าโดยสังเกตความ
สว่างของหลอดไฟ บันทึกผล (ต้องล้างลวดตัวนำด้วยน้ำสะอาดและ
เช็ดให้แห้งก่อนใช้ทุกครั้ง)

4. ใส่หินมักเนเซียมจากสารเคมีชุดที่ 1.3 ลงในสารละลายแต่ละ
หลอด สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและบันทึกผล

ให้นักเรียนบันทึกผลการทดลองลงในตารางหน้าต่อไป

กรอบที่ 5

จากผลการทดลองนักเรียนทดสอบไควสสารละลายของกรดไฮโดร-
คลอริก กรดไนตริก กรดซัลฟูริก และกรดอะซิติกมีสมบัติทั้ง 3 ประการเหมือน
กัน เราจะใช้สมบัติที่ทดสอบได้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งสารละลายออกเป็น 2
กลุ่มคือ

1. สารละลายของกรดทุกชนิดที่นำมาทดสอบมีสมบัติเหมือนกันคือ
 1. เปลี่ยนสีกระดาษลิตมัสจากสีน้ำเงินเป็นแดง
 2. นำไฟฟ้า
 3. ทำปฏิกิริยากับมกเนเซียมให้ก๊าซไม่มีสี
2. สารละลายของเบสทุกชนิดที่นำมาทดสอบมีสมบัติเหมือนกันคือ
 1.
 2.
 3.

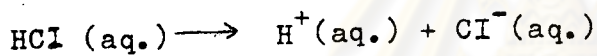
สารละลายทั้ง 2 กลุ่มมีสมบัติ... เหมือนกันส่วนสมบัติที่ต่างต่างกัน
คือการเปลี่ยนสีกระดาษลิตมัสและ.....

นักเรียนจะพบว่าสารละลายทั้ง 2 กลุ่มมีสมบัติต่างกันอย่างเด่นชัด
เราจะพยายามหาคำอธิบายว่าเพราะเหตุใดต่อไป

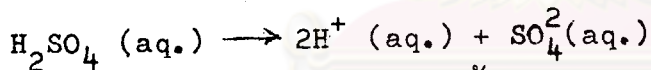
เปลี่ยนสีลิตมัสจากแดงเป็น
น้ำเงิน
นำไฟฟ้า
ไม่ทำปฏิกิริยากับมกเนเซียม
การนำไฟฟ้า
การทำปฏิกิริยากับมกเน-
เซียม

กรอบที่ ๑

เราจะหาคำอธิบายเพื่อตอบคำถามว่าเพราะเหตุใดสารละลายแต่ละกลุ่มจึงมีสมบัติเหมือนกัน โดยจะศึกษาแต่ละกลุ่ม สารละลายของกรที่มีสมบัติทั้ง 3 ประการเหมือนกันควรมีองค์ประกอบบางส่วนที่เหมือนกันและการที่สารละลายนำไฟฟ้าได้แสดงว่ามีไอออนในสารละลาย เมื่อรวมกับผลจากการที่สารละลายกรดทำปฏิกิริยากับมีกเนเซียมีไฮดรอกไซด์ ดังนั้นในสารละลายกรดไฮโดรคลอริกประกอบด้วยไฮโดรเจนไอออน และคลอไรด์ไอออนดังนี้

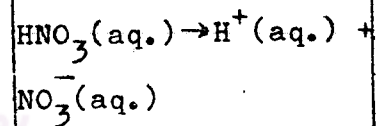

สารละลายกรดซัลฟริกก็ประกอบด้วยไฮโดรเจนไอออนและซัลเฟตไอออนดังนี้

สารละลายกรดไนตริกก็ประกอบด้วยไฮโดรเจนไอออนและไนเตรตไอออนดังนี้

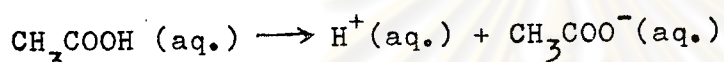
.....

กรอบที่ 7

จะเห็นได้ว่าในสารละลายกรดมี... เป็นไอออนรวมกันนั้น สมบัติ
ทั่วไปของสารละลายกรดก็คือสมบัติของ.....นั่นเอง

เมื่อกรดอะซิติกละลายน้ำจะแตกตัวดังนี้

เมื่อกรดไฮโดรคลอริกและกรดไนตริกละลายน้ำจะแตกตัวดังนี้

.....

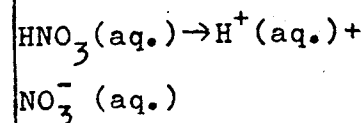
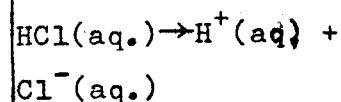
.....

ในสารละลายกรดไฮโดรคลอริกจะมี.....และ.....

ส่วนสารละลายกรดไนตริกประกอบด้วย.....และ.....

ไฮโดรเจนไอออน

ไฮโดรเจนไอออน

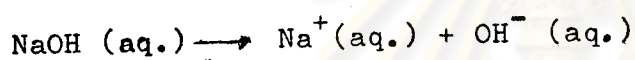
ไฮโดรเจนไอออน คลอไรด์
ไอออน

ไฮโดรเจนไอออน ไนเตรต
ไอออน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

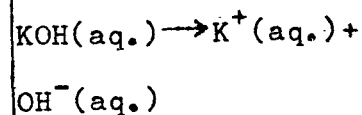
กรอบที่ 8

สารละลายเบสมีสมบัติทั้ง 3 ประการเหมือนกันแสดงว่าในสารละลายเบส คงจะมีองค์ประกอบบางส่วนที่เหมือนกัน และเนื่องจากสารละลายนำไฟฟ้าได้ แสดงว่าในสารละลายต้องมีไอออนซึ่งต่างจากสารละลายกรด เพราะมีสมบัติบางประการต่างกัน เบสที่นำมาทดสอบคือ โซเดียมไฮดรอกไซด์ เมื่อละลายน้ำแตกตัวให้โซเดียมไอออนกับไฮดรอกไซด์ไอออน ดังนี้

เมื่อโปตัสเซียมไฮดรอกไซด์ละลายน้ำแตกตัวให้โปตัสเซียมไอออนและไฮดรอกไซด์ไอออน ดังนี้

.....

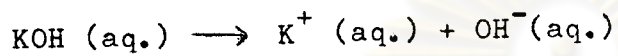

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 9

สารละลายเบสมี.....เป็นไอออนรวม ดังนั้นสมบัติทั่วไปของ
สารละลายเบสก็คือสมบัติของ.....นั่นเอง

เมื่อป้อนเต็มไฮดรอกไซด์ละลายน้ำแตกตัวดังนี้

เมื่อโซเดียมไฮดรอกไซด์ละลายน้ำแตกตัวดังนี้

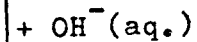
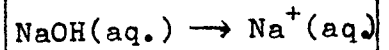
.....

ในสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ประกอบด้วย.....และ

.....

ไฮดรอกไซด์ไอออน

ไฮดรอกไซด์ไอออน

โซเดียมไอออน

ไฮดรอกไซด์ไอออน

กรอบที่ 10

นักเรียนสังเกตหรือไม่ว่ากรดต่าง ๆ มีไอออนบวกคือ.....

เหมือนกันแต่มีไอออนลบต่างกันจึงทำให้กรดมีสมบัติข้างประการต่างกัน เช่น

กรดไฮโดรคลอริกเมื่อทำปฏิกิริยากับสารละลายซิลเวอร์ไนเตรตจะได้ตะกอน
ขาว ส่วนกรดไนตริกไม่ได้ตะกอนขาว

ในทำนองเดียวกันเบสต่าง ๆ ก็มีไอออนลบคือ.....

เหมือนกัน แต่มีไอออนบวกต่างกัน จึงมีสมบัติข้างประการต่างกัน เช่น เอาใส่

ดินสอดำและสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์แล้วเผาไฟจะได้เปลวไฟสีเหลือง

แต่ถ้าใช้ป้อนเต็มไฮดรอกไซด์แทนจะได้เปลวไฟสีม่วง

ไฮโดรเจนไอออน

ไฮดรอกไซด์ไอออน

กรอบที่ 11

สารละลายกรดและเบสมีไอออนอยู่เฉพาะในท้องปฏิบัติการณ์เท่านั้น แต่ไอออนทั่วไปและเป็นสารที่เราใช้ในชีวิตประจำวันเสมอ นักเรียนคิดว่านักเรียนรู้จักสารอะไรบ้าง เราจะให้นักเรียนได้ใช้ความรู้จากการทดลองที่ 1 มาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินสารละลายต่อไปนี้ โดยทำการทดลองที่ 2 ใช้เครื่องมือจากที่อุปกรณ์ของนักเรียนและสารเคมีชุดที่ 2

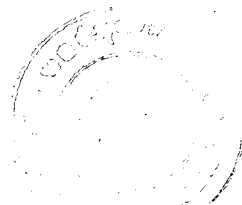
การทดลองที่ 2 สมบัติของสารละลายที่ใช้ตามบ้าน

วิธีทำ 1 ใช้กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรตวงสารละลาย 2 ชนิด จากสารเคมีชุดที่ 2.1 ชนิดละ 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ลงในหลอดทดลองขนาดเล็กหลอดละชนิด ถ้าหลอดมีไม่พอใช้ขนาดกลางก็ได้ (เพื่อความรวดเร็วใช้ประมาณความสูงของสารละลายจากหลอดแรก) สำหรับนำมาชั่งน้ำหนักนักเรียนผ่าและปิ้งจากผลมะนาวเมื่อจะใช้

2. ทดสอบการเปลี่ยนสีของกระดาษลิตมัสทั้งสองสีโดยใช้กระดาษลิตมัสจากสารเคมีชุดที่ 2.1 วิธีการทำเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

3. แบ่งสารละลายเป็น 2 พวกตามสมบัติที่ทดสอบได้

ให้นักเรียนบันทึกผลการทดลองลงในตารางในหน้าต่อไป

กรอบที่ 11 (ต่อ)

ตารางบันทึกผลการทดลองที่ 2

ครั้งที่	สารละลาย	การเปลี่ยนสีของ กระดาษลิตมัส	ความเป็นกรดหรือ เป็นเบสของสาร ละลาย	1	2
1	สารละลายอัมโมเนียมคลอไรด์			น้ำเงิน → แดง	กรด
2	น้ำโซดา			น้ำเงิน → แดง	กรด
3	น้ำมะนาว			น้ำเงิน → แดง	กรด
4	สารละลายโซเดียมคลอไรด์			ไม่เปลี่ยนสี	กลาง
5	น้ำปูนใส			แดง → น้ำเงิน	เบส
6	น้ำช็อคโกแลต			แดง → น้ำเงิน	เบส
7	น้ำส้มสายชู			น้ำเงิน → แดง	กรด
8	น้ำยาล้างห้องน้ำ			น้ำเงิน → แดง	กรด
9	สารละลายอัมโมเนีย			แดง → น้ำเงิน	เบส
10	น้ำฝน			น้ำเงิน → แดง	กรด
11	น้ำสบู่			แดง → น้ำเงิน	เบส
12	สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต			แดง → น้ำเงิน	เบส
นักเรียนสามารถแบ่งสารละลายเป็น 2 พวกใดหรือไม่					

กรอบที่ 12

จากการใช้สมบัติในการเปลี่ยนสีกระดาษลิทม์สของสารละลาย เป็นเกณฑ์ เราแบ่งสารละลายที่ทดสอบได้เป็น 2 พวกคือ

พวกที่ 1 สารละลายที่เปลี่ยนสีกระดาษลิทม์สจากสีน้ำเงินเป็น แดงจัดเป็นสารละลาย.....

พวกที่ 2 สารละลายที่เปลี่ยนสีกระดาษลิทม์สจากสีแดงเป็น น้ำเงินจัดเป็นสารละลาย.....

นักเรียน มีปัญหาในการแบ่งพวกสารละลายหรือไม่ ค่ะมากที่สุดนักเรียนสังเกตเห็นว่า มีสารละลายบางชนิดไม่เปลี่ยนสีกระดาษลิทม์สทั้ง 2 ชนิด เราจะแยกสารละลายพวกนี้ไว้ต่างหากโดยเรียกว่า สารละลายที่มีสมบัติเป็นกลาง

กรด

เบส

กรอบที่ 13

สารละลายที่แสดงสมบัติเป็นกรดแสดงว่ามีไฮโดรเจนไอออนในสารละลาย ส่วนสารละลายที่แสดงสมบัติเป็นเบสแสดงว่ามีไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลาย เมื่อพิจารณาสารตัวอย่างบางชนิดที่นำมาทดสอบ เช่น อัมโมเนียมคลอไรด์ของแข็ง และคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งเป็นก๊าซ เมื่อละลายน้ำแสดงสมบัติเป็นกรด แสดงว่าในสารละลายมี.....เกิดขึ้น

สารอีกพวกหนึ่ง เช่น โซเดียมคาร์บอเนต เป็นของแข็ง อัมโมเนียเป็นก๊าซ เมื่อละลายน้ำสารละลายแสดงสมบัติเป็นเบส แสดงว่ามี.....เกิดขึ้นในสารละลาย
.....ในสารละลายกรดและ.....

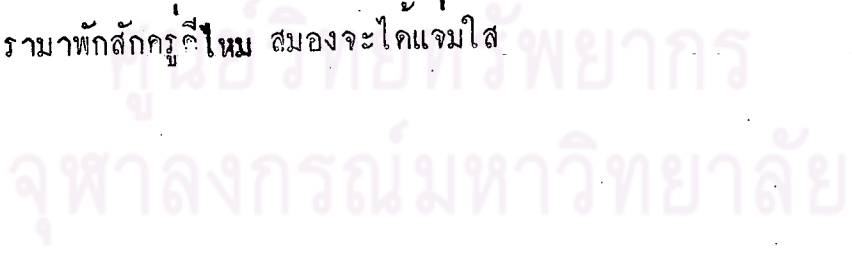
ในสารละลายเบสมาจากไหนตัวทำละลายมีส่วนทำให้เกิดขึ้นหรือไม่ เราจะศึกษาหาคำตอบต่อไป

ไฮโดรเจนไอออน

ไฮดรอกไซด์ไอออน

ไฮโดรเจนไอออน ไฮดรอกไซด์ไอออน

ก่อนเรียนต่อไปเรามาพักสักครู่นี้ สมองจะได้แจ่มใส

กรอบที่ 14

จากผลการทดลองที่ 2 ทำให้มีความน่าจะมีส่วนในการแสดงสมบัติเป็นกรดหรือเบสของสาร เราจะไต่ทำการทดลองเพิ่มเติมเพื่อหาข้อมูลที่จะสนับสนุนข้อคิดเห็นว่า เป็นจริงหรือไม่

การทดลองที่ 3 จะแบ่งเป็น 2 ตอน ก่อนทำการทดลองต้องนำอุปกรณ์ในหีบของนักเรียนและอุปกรณ์พิเศษชุด ข ไปตั้งแคคไทแห่งสนิท โทลูอินจากสารเคมีชุดที่ 3.1 ต้องไม่มีน้ำปนอยู่เลยซึ่งอาจทำได้โดยใส่แคลเซียมคลอไรด์ลงในโทลูอินและทิ้งไว้ 1-2 ชั่วโมง ก่อนทำการทดลองเพื่อดูความชื้น กระดาษลิตมัสจากสารเคมีชุดที่ 3.2 ต้องผึ่งแคคไทแห้งหรือใส่ลงในขวดแคลเซียมคลอไรด์

เมื่อเตรียมทุกอย่างพร้อมจึงทำการทดลองต่อไปอ่านวิธีทำก่อน

การทดลองที่ 3 บทบาทของตัวทำละลาย

ตอนที่ 1 เตรียมแก๊สไฮโดรเจนคลอไรด์

วิธีทำ 1 ใส่ขุอนทองเบอร์ 2 ตวงเกลือโซเดียมคลอไรด์จากสารเคมีชุดที่ 3.1 4 ขุน ใส่ในหลอดทดลองชนิดที่มีแขนข้างจากอุปกรณ์ชุดพิเศษชุด คอ สายยางเข้ากับแขนของหลอดสำหรับเป็นหลอดนำแก๊สยึดหลอดไว้กับที่จับหลอดซึ่งติดกับหีบ

2. ใส่หลอดหยดขนาดใหญ่ที่เสียบอยู่ในจุกยางซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์พิเศษ ดูดกรดซัลฟูริกเข้มข้นจากสารเคมีชุดที่ 3.1 ประมาณครึ่งหลอด (ระวังอย่าให้กรดหยดหรือหกหรือสาด เพราะกรดซัลฟูริกมีปฏิกิริยารุนแรงมาก ถ้าถูกผิวหนังไหลลงนามาก ๆ ทันที) นำจุกยางนี้ไปปิดปากหลอดทดลองในข้อ 1

3. ใส่กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรตวงโทลูอินจากสารเคมีชุดที่ 3.1 5 ลูกบาศก์เซนติเมตร ใส่ในหลอดทดลองขนาดกลาง 1 หลอด และตวงน้ำ 5 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ในอีกหลอด ต้องตวงโทลูอินก่อน

4. คู่มือ ๆ หยดกรดให้ไหลลงไปทำปฏิกิริยากับโซเดียมคลอไรด์ จะเกิดปฏิกิริยาในแก๊สไฮโดรเจนคลอไรด์ออกไปตามหลอดนำแก๊ส

5. ผ่านแก๊สที่เกิดขึ้นลงไปหลอดที่ใส่โทลูอินประมาณ 1-2 นาที แล้วจึงผ่านลงไปหลอดที่ใส่น้ำ (ตวงให้สายยางจมในช่องเหลวและตวงผ่านลงในโทลูอินก่อนเสมอ) เก็บสารละลายทั้ง 2 หลอดไว้เปรียบเทียบสมบัติ

กรอบที่ 15

การทดลองที่ 3 บทบาทของตัวทำละลาย

วิธีทำ ตอนที่ 2 ทดสอบสารละลายของก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ในตัวทำละลายต่างชนิดกัน

โรคในตัวทำละลายต่างชนิดกัน

1. ทดสอบการนำไฟฟ้าของสารละลายแต่ละหลอด โดยใช้หลอดพิเศษชุด ก ปฏิบัติเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 (อย่าลืมล้างหลอดตัวนำทุกครั้ง)
2. ทดสอบสารละลายกับกระดาษลิตมัสทั้งสองสี โดยใช้กระดาษลิตมัสจากสารเคมีชุดที่ 3.2
3. ใช้ชั้นมิกเนเซียมจากสารเคมีชุดที่ 3.3 ลงในสารละลายทั้ง 2 หลอด สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและบันทึกผลการทดลอง

ตารางบันทึกผลการทดลองที่ 3. ตอนที่ 2

สารละลายของก๊าซในตัวละลาย	การนำไฟฟ้า	การเปลี่ยนสีของลิตมัส	การทำปฏิกิริยากับมิกเนเซียม	ความเป็นกรดของสารละลาย
ไฮโดรเจน				
น้ำ				

1	2	3	4
ไม่ทำปฏิกิริยา	ไม่เปลี่ยนสี	ไม่ทำปฏิกิริยา	ไม่เป็นกรด
นำ	นำเงินแดง	เกิดก๊าซ	กรด

นักเรียนคิดว่าสมมุติฐานที่ตั้งไว้เป็นจริงหรือไม่ เราจะได้หาค่าอธิบายต่อไป

กรอบที่ 16

จากผลการทดลองที่ 3. นักเรียนจะเห็นความแตกต่างของสารละลายของก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ในหลอดอื่นและน้ำ (สมบัติการนำไฟฟ้าเห็นเด่นชัดกว่าสมบัติอื่น เพราะบางครั้งหลอดอื่นที่ไซอาจไม่แห้งสนิทพอ ทำให้กระดาษลิตมัสมีการเปลี่ยนสี) สารละลายของก๊าซในน้ำแสดงสมบัติเป็น..... แสดงว่าในสารละลายมี..... เกิดขึ้นเป็นสารละลายของก๊าซในหลอดอื่นไม่แสดงสมบัติเป็น..... แสดงว่าในสารละลายไม่มี..... เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นตัวทำละลายคงเป็นบทบาทในการแสดงความเป็นกรดเบสแน่นอน

ไฮโดรเจนไอออนในสารละลาย คือไฮโดรเจนไอออนที่มีโมเลกุลของน้ำล้อมรอบ ซึ่งอาจเขียนสูตรแทนได้เป็น $\text{H}^+(\text{H}_2\text{O})$ หรือ H_3O^+ หรือ $\text{H}^+(\text{aq.})$ ส่วนไฮโดรเจนไอออนที่อยู่เป็นก๊าซไม่มีน้ำล้อมรอบ คือ โปรตอน ดังนั้นจะเรียกไฮโดรเจนไอออนที่มีน้ำล้อมรอบว่า ไฮโดรเนียมไอออน เขียนสูตรว่า H_3O^+ หรือ $\text{H}^+(\text{aq.})$ การเกิดไฮโดรเนียมไอออนนั้น เรากล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า น้ำรับเอาโปรตอนมารวมตัวด้วย

นักเรียนต้องจำสูตรของไฮโดรเนียมไอออนให้ได้เพราะต่อไปเราจะเขียนสูตรแทน

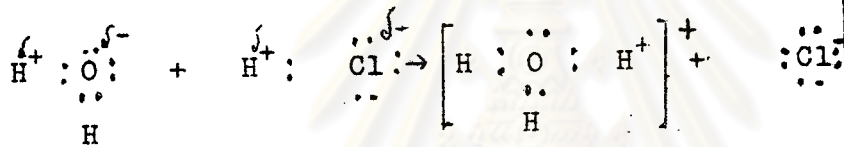
กรด

ไฮโดรเจนไอออน

กรด ไฮโดรเจนไอออน

กรอบที่ 17

สารละลายของก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ในน้ำแสดงสมบัติเป็น... อธิบายได้ว่า ไฮโดรเจนคลอไรด์ให้โปรตอนแก่ น้ำ และน้ำรับโปรตอนได้ เพราะน้ำเป็นโมเลกุลแบบมีขั้ว เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาได้ดังนี้

สมการที่เขียนด้วยสูตรแบบจุดจะช่วยให้นักเรียนเห็นชัดเจนว่าโปรตอนจากไฮโดรเจนคลอไรด์มาให้อิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวของน้ำ จึงทำให้น้ำกลายเป็นไฮโดรเนียมไอออนซึ่งมีประจุเป็นบวก

กรด

กรอบที่ 18

สารละลายของก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ในน้ำแสดงสมบัติเป็นกรด ได้เพราะก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์ให้โปรตอนแก่ น้ำ และน้ำรับโปรตอนไปทำให้มีไฮโดรเนียมไอออนในสารละลาย

ในทำนองเดียวกันสารละลายอื่น ๆ ที่แสดงสมบัติเป็นกรด เป็นเพราะสารนั้นให้.....แก่ น้ำ ทำให้มี เกิดขึ้นในสารละลาย เช่นสารละลายกรดไนตริกแสดงสมบัติเป็นกรด เพราะกรดไนตริกให้.....แก่ น้ำ ทำให้มี.....เกิดขึ้นในสารละลาย เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาได้ดังนี้

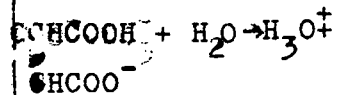
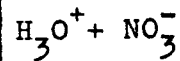

เมื่อกรดอะซิติกละลายน้ำ เขียนการแสดงปฏิกิริยาได้ดังนี้

.....

โปรตอน ไฮโดรเนียมไอออน

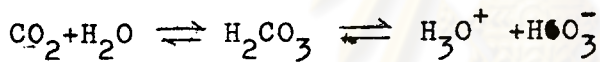
โปรตอน ไฮโดรเนียมไอออน

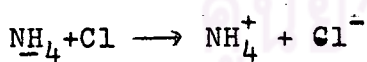
กรอบที่ 19

จากผลการทดลองที่ 2 พบว่าสารละลายบางชนิดเช่น คาร์บอนไดออกไซด์ในน้ำ (น้ำโซดา) อัมโมเนียมคลอไรด์ในน้ำ แสดงสมบัติเป็นกรด โดยที่สารทั้งสองในภาวะอิสระไม่แสดงสมบัติเป็นกรด จึงเห็นได้ชัดว่าน้ำซึ่งเป็น.....มีบทบาทในเรื่องนี้

เราอธิบายได้ว่า เมื่อคาร์บอนไดออกไซด์ละลายน้ำจะรวมกับน้ำเป็นกรดคาร์บอนิก และกรดคาร์บอนิกให้โปรตอนแก่น้ำ กรดคาร์บอนิกแตกตัวไม่สมบูรณ์ (เขียนแสดงด้วย \rightleftharpoons ในสมการ) ดังนั้นเมื่อระบบอยู่ในสมดุลในสารละลายมีทั้งโมเลกุลของกรดคาร์บอนิก น้ำ ไฮโดรเจนคาร์บอเนตไอออน และไฮโดรเนียมไอออนรวมกันอยู่ ไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายทำให้สารละลายแสดงสมบัติเป็น.....

ในกรณีของอัมโมเนียมคลอไรด์ก็อธิบายได้เช่นเดียวกันว่า อัมโมเนียมคลอไรด์ละลายน้ำแล้ว แตกตัวเป็นอัมโมเนียมไอออนกับคลอไรด์ไอออน อัมโมเนียมไอออนให้.....แก่น้ำกลายเป็นอัมโมเนียในสารละลายมี.....เกิดขึ้นทำให้สารละลายแสดงสมบัติเป็น..... ส่วนคลอไรด์ไอออนอยู่ในสภาพไอออนที่มีน้ำล้อมรอบดังนี้

เราอาจคิดอีกแง่หนึ่งว่า ปฏิกิริยาระหว่างอัมโมเนียมไอออนกับน้ำก็คือการชิงโปรตอนระหว่างอัมโมเนียมไอออนกับน้ำน้ำซึ่งโปรตอนจากอัมโมเนียมไอออนมาแล้วเกิดเป็น.....อัมโมเนียมไอออนกลายเป็น.....

ดังนั้นสรุปได้ว่า สารที่มีสมบัติเป็นกรดคือสารที่สามารถให้โปรตอนแก่สารอื่นได้

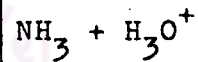
ตัวทำละลาย

กรด

โปรตอน

ไฮโดรเนียมไอออน

กรด

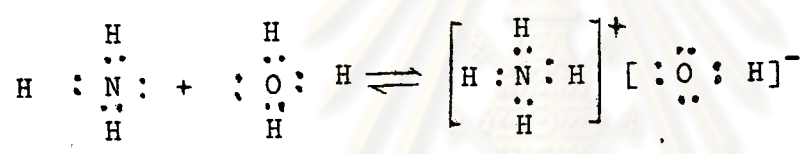
ไฮโดรเนียมไอออน

อัมโมเนีย

กรอบที่ 20

สารอีกพวกหนึ่งมีสมบัติเป็นเบสทั้งที่สารนั้นในสภาพอิสระไม่มีไฮดรอกไซด์ไอออนในโมเลกุล เช่น สารละลายแอมโมเนีย สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต ไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลายมาจากไหน เราจะได้ศึกษาต่อไป

เมื่อแอมโมเนียทำปฏิกิริยากับน้ำเขียนสมการแสดงปฏิกิริยาดังนี้

สมการที่เขียนด้วยสูตรแบบจุดแสดงถึงการรับโปรตอนของแอมโมเนียจะเห็นว่าโปรตอนจากน้ำมาให้อิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวของไนโตรเจนในแอมโมเนียแล้วกลายเป็นแอมโมเนียมไอออน ส่วนโมเลกุลของน้ำเสียโปรตอนไปแล้วกลายเป็น.....สารละลายจึงแสดงสมบัติเป็นเบส

กรณีที่แอมโมเนียชิงโปรตอนจากน้ำทำให้สารละลายมี..... สารละลายแสดงสมบัติเป็น.....สรุปได้ว่าสารที่รับโปรตอนจากสารอื่นคือ เบส

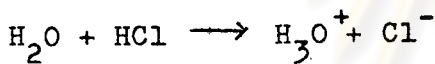
ไฮดรอกไซด์ไอออน
ไฮดรอกไซด์ไอออน
เบส

กรอบที่ 21

ในปี ค.ศ. 1923 เจ.เอน บรอนสเตด นักเคมีชาวเดนมาร์ก และ ที.เอม เลาวรี นักเคมีชาวอังกฤษ ได้ร่วมกันตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับกรดและเบสขึ้นเรียกว่าทฤษฎีกรดและเบสของบรอนสเตดและ เลาวรี มีใจความว่า "สารที่เป็นกรดคือ สารที่ให้โปรตอนแก่สารอื่น และสารที่เป็นเบสคือ สารที่รับโปรตอนจากสารอื่นได้"

ลองพิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้

เมื่อ H_2O ทำปฏิกิริยากับ HCl เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาดังนี้

เราวิเคราะห์ได้ว่า H_2O ทำหน้าที่เป็นเบสเพราะมีหน้าที่รับโปรตอน HCl ทำหน้าที่เป็นกรด เพราะทำหน้าที่ให้โปรตอน ส่วนสารละลายแสดงสมบัติเป็นกรดเพราะมีไฮโดรเจนไอออนในสารละลาย

เมื่อ H_2O ทำปฏิกิริยากับ NH_3 เขียนสมการแสดงปฏิกิริยา

ดังนี้

เราวิเคราะห์ได้ว่า H_2O ทำหน้าที่เป็น.....เพราะมีหน้าที่
 NH_3 ทำหน้าที่เป็น.....เพราะมีหน้าที่
 ส่วนสารละลายแสดงสมบัติเป็น.....
 เพราะมี.....เกิดขึ้นในสารละลาย

กรด
 ให้โปรตอน เบส
 รับโปรตอน เบส
 ไฮดรอกไซด์ไอออน

กรอบที่ 22

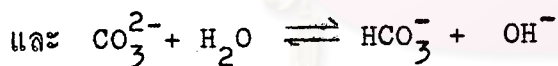
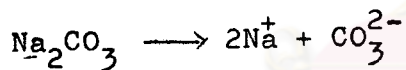
นักเรียนต้องยึดหลักไว้เสมอว่า

1. สารละลายจะแสดงสมบัติเป็นกรดหรือเบสขึ้นอยู่กับว่าในสารละลายนั้นมี.....หรือ

2. สารที่รับโปรตอนได้ สารนั้นทำหน้าที่เป็น.....ส่วนสารที่ให้โปรตอนได้ สารนั้นทำหน้าที่เป็น.....

ดังนั้น ความหมายของทั้งสองข้อความจึงแตกต่างกัน นักเรียนต้องทำความเข้าใจให้ดียิ่งขึ้นให้มีการสืบสน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้นลองพิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้

เมื่อโซเดียมคาร์บอเนตละลายน้ำ เขียนสมการแสดงปฏิกิริยา
ดังนี้

ฉะนั้น ในภาวะสมดุล ในสารละลายจะมีโซเดียมไอออนคาร์บอเนตไอออน ไฮโดรเจนคาร์บอเนตไอออน และ.....

.....ทำหน้าที่เป็นเบส เพราะมีหน้าที่.....
ส่วน.....ทำหน้าที่เป็นกรดเพราะมีหน้าที่.....

สารละลายแสดงสมบัติเป็น..... เพราะมี.....
เกิดขึ้นในสารละลาย

ไฮโดรเนียมไอออน ไฮดรอกไซด์ไอออน

เบส

กรด

ไฮดรอกไซด์ไอออน

CO_3^{2-} รับโปรตอน

H_2O ให้โปรตอน

เบส ไฮดรอกไซด์ไอออน

กรอบที่ 23

จากตัวอย่างที่ศึกษาในกรอบที่ 22 จะเห็นว่าน้ำสามารถให้หรือรับโปรตอนก็ได้สุดแท้แต่ชนิดของสารหรือไอออนที่มาทำปฏิกิริยากับน้ำ ดังนั้นการที่จะบอกว่าน้ำเป็นกรดหรือเบสนั้น ต้องดูจากปฏิกิริยา

นอกจากนี้ยังมีสารและไอออนอีกหลายชนิดที่สามารถให้และรับโปรตอนได้

กรอบที่ 24

ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจะบอกให้ทราบถึงหน้าที่ของสารว่าสารใดทำหน้าที่เป็นกรดหรือเบส เพื่อให้เข้าใจดีขึ้นจะให้นักเรียนพิจารณาปฏิกิริยาของไฮโดรเจนคาร์บอเนตอออน เพื่อศึกษาถึงหน้าที่ของอออนในปฏิกิริยา

การทดลองที่ 4. ปฏิกิริยาของไฮโดรเจนคาร์บอเนตอออน

วิธีทำ 1. ไซกระบอกทองขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรวางสุญญากาศ ใส่เข็มไฮโดรเจนคาร์บอเนตจากสารเคมีชุดที่ 4.1 5 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ในหลอดทดลองขนาดกลาง ทดสอบความเป็นกรดเป็นเบสของสารละลายโดยไซกระดาษลิตมัสจากสารเคมีชุดที่ 4.2 แบ่งไวไซในการทดลองขอ 3-5 คาย

2. ทวงสารละลายไซเติมไฮดรอกไซด์จากสารเคมีชุด 4.1 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร ใส่ลงในหลอดในขอ 1 เขย่าให้เขากันสังเกตการเปลี่ยนแปลงและบันทึกผล

3. ทวงสารละลายไซเติมไฮโดรเจนคาร์บอเนตจากสารเคมีชุดที่ 4.1 5 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ในหลอดทดลองขนาดกลาง ทดสอบความเป็นกรดเป็นเบสของสารละลายด้วยกระดาษลิตมัสบันทึกผล

4. ทวงสารละลายกรดไฮโดรคลอริกจากสารเคมีชุดที่ 4.1 ใส่ในหลอดขอ 3 เขย่าให้เขากันสังเกตการเปลี่ยนแปลงและทดสอบด้วยกระดาษลิตมัส

5. เติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกลงไปอีก 5 ลูกบาศก์เซนติเมตร เขย่าให้เขากันและทดสอบด้วยกระดาษลิตมัส บันทึกผล

ตารางบันทึกผลการทดลองที่ 4

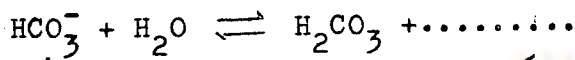
สารละลาย	ความเป็นกรดเป็นเบส	การเปลี่ยนแปลงของสีของกระดาษลิตมัสที่เกิดขึ้น	หน้าที่ของไฮโดรเจนคาร์บอเนตอออน
คัลเซียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต	-	-	-
คัลเซียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต + ไซเติมไฮดรอกไซด์ 2 cm ³	+		
ไซเติมไฮโดรเจนคาร์บอเนต		-	-
ไซเติมไฮโดรเจนคาร์บอเนต + กรดไฮโดรคลอริก 2 cm ³			
ไซเติมไฮโดรเจนคาร์บอเนต + กรดไฮโดรคลอริก 5 cm ³			

พิจารณาจากปฏิกิริยานักเรียนบอกหน้าที่ของ ไฮโดรเจนคาร์บอเนตอออนใดหรือไม่

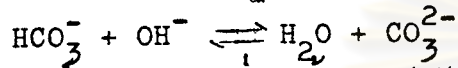
1	2	3
เบส		
เบส	มีฟองก๊าซเกิดขึ้น	กรด
เบส	-	-
เบส	มีฟองก๊าซเกิดขึ้น	เบส
เบส	มีฟองก๊าซเกิดขึ้น	เบส

กรอบที่ 25

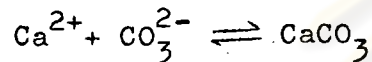
จากผลการทดลองที่ 4 สารละลายไฮโดรเจนคาร์บอเนตแสดงสมบัติเป็นเบสเพราะ HCO_3^- ทำปฏิกิริยากับ H_2O ทำให้สารละลายมี..... เกิดขึ้นเขียนสมการแสดงปฏิกิริยาได้ดังนี้

เมื่อเติมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ลงในสารละลายคัลเซียมไฮโดรเจนคาร์บอเนตจะเกิดปฏิกิริยาซึ่งเขียนสมการได้คือ

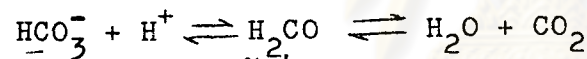

คาร์บอเนตไอออนที่เกิดขึ้นร่วมกับคัลเซียมไอออนในสารละลายได้คัลเซียมคาร์บอเนตเป็นตะกอนขาวตลอดมา

จากปฏิกิริยา HCO_3^- จำทำหน้าที่เป็น..... เพราะ.....

การเติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกลงในสารละลายไฮโดรเจนคาร์บอเนต จะเกิดปฏิกิริยาซึ่งเขียนสมการได้ดังนี้

HCO_3^- จำทำหน้าที่เป็น..... เพราะ..... ได้ H_2CO_3 ซึ่งเป็นสารที่ไม่อยู่ตัวสลายตัวในภาชนะคาร์บอนไดออกไซด์เกิดขึ้น

การเติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกลงไปไม่มากนัก ยังมีเหลืออยู่สารละลายจะมีสมบัติเป็นเบส แต่ถาเติมกรดลงไปอีกจน HCO_3^- ทำปฏิกิริยาหมดไปและมีกรดเหลือ สารละลายจะแสดงสมบัติเป็นกรด เพราะมี.....ในสารละลาย

สรุปได้ว่า การเติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกลงในสารละลายโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต ไฮโดรเจนคาร์บอเนตไอออนทำหน้าที่เป็นเบสตลอดเวลา แต่สารละลายจะแสดงสมบัติเป็นกรดหรือเบสขึ้นอยู่กับว่าในสารละลายนั้นมี.....หรือ.....อยู่มาก

เป็นอย่างไรบ้างคำอธิบายช่วยให้แจ่มชัดหรือยัง ถ้ายังลองอ่านซ้ำอีกสักครั้ง รับรองเข้าใจแน่

ไฮดรอกไซด์ไอออน
 OH^-

กรด ให้โปรตอน

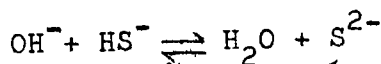
เบส รับโปรตอน

ไฮโดรเนียมไอออน

ไฮโดรเนียมไอออน ไฮดรอกไซด์ไอออน

กรอบที่ 26

เมื่อผสมสารละลายโปรตัสเซียมไฮดรอกไซด์กับโซเดียมไฮโดรเจนซัลไฟด์เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นดังนี้

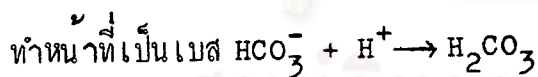
ในปฏิกิริยานี้ไฮดรอกไซด์ไอออนจากโปรตัสเซียมไฮดรอกไซด์ทำหน้าที่เป็นเบส ส่วนไฮโดรเจนซัลไฟด์ไอออนจากโซเดียมไฮโดรเจนซัลไฟด์ทำหน้าที่เป็นกรด

เมื่อผสมกรดไฮโดรคลอริกกับโซเดียมไฮโดรเจนซัลไฟด์เข้าด้วยกัน เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นดังนี้

.....

ในปฏิกิริยานี้ H^+ จากกรดไฮโดรคลอริกทำหน้าที่เป็น..... ส่วน HS^- จากโซเดียมไฮโดรเจนซัลไฟด์ทำหน้าที่เป็น.....

จากผลการทดลองที่ 4 พบว่าไฮโดรเจนคาร์บอเนตทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกรดและเบส เขียนสมการแสดงการเปลี่ยนแปลงเมื่อ HCO_3^- ทำหน้าที่เป็นกรดได้คือ $\text{HCO}_3^- \rightarrow \text{H}^+ + \text{CO}_3^{2-}$

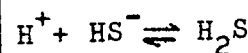

ยังมีสารอื่นที่ทำหน้าที่เป็นได้ทั้งกรดและเบส เช่นไฮโดรเจนซัลไฟด์ไอออน (HSO_3^-) เขียนสมการแสดงการเปลี่ยนแปลงเมื่อ HSO_3^- ทำหน้าที่เป็นกรดได้คือ

.....

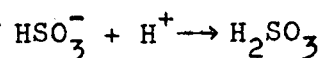
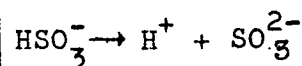
ทำหน้าที่เป็นเบส

.....

กรด

เบส

กรอบที่ 27

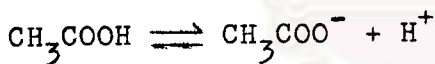
สารจะทำหน้าที่เป็นกรดคือให้โปรตอนใดต่อเมื่อมีเบสมารับโปรตอน เมื่อสารอยู่ตามลำพังจะไม่ทำหน้าที่เป็นกรดหรือเบส เนื่องจากไม่มีการให้หรือรับโปรตอนเกิดขึ้น ลองพิจารณาปฏิกิริยาระหว่างกรดกับเบส

การละลายของกรดอะซิติกในน้ำ ในสารละลายกรดอะซิติกมีสมดุลเกิดขึ้นเนื่องจากกรดอะซิติกแตกตัวไม่สมบูรณ์ เขียนสมการได้ดังนี้

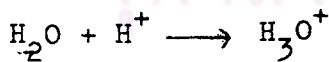
ในปฏิกิริยาไปข้างหน้า สารที่ให้โปรตอนคือ.....สารที่รับโปรตอนคือ..... ฉะนั้นสารที่ทำหน้าที่เป็นกรดคือ..... ส่วน สารที่ทำหน้าที่เป็นเบสคือ..... ในปฏิกิริยาย้อนกลับไอออนที่ทำหน้าที่เป็นกรดคือ..... และไอออนที่ทำหน้าที่เป็นเบสคือ..... สารละลายแสดงสมบัติเป็น..... เพราะมี.....เกิดขึ้นในสารละลาย

ถ้าเขียนสมการย่อยแสดงการเปลี่ยนแปลงของกรดอะซิติกโดยเฉพาะเขียนได้ดังนี้

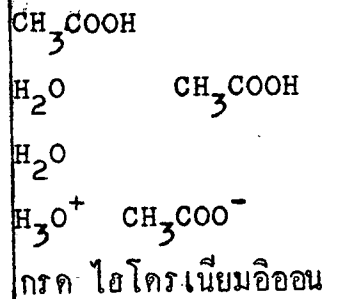
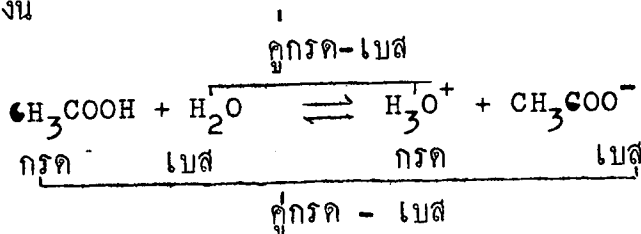

จะเห็นว่าอะซิเตตไอออนที่เกิดขึ้นทำหน้าที่เป็นเบสได้ในปฏิกิริยาย้อนกลับ ฉะนั้นถ้าสารทั้งสองนี้เป็นคู่กรด-เบส ซึ่งกันและกัน

ในทำนองเดียวกัน ถ้าเขียนสมการย่อยแสดงการเปลี่ยนแปลงของน้ำได้ดังนี้

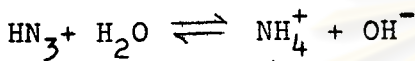
ดังนั้น ไฮโดรเนียมไอออนและน้ำเป็น คู่กรด-เบสซึ่งกันและกัน เขียนสมการรวมได้ดังนี้

กรอบที่ 28

สารที่เป็นคู่กรด - เบสกันจะมีจำนวนไฮโดรเจนในสูตรฝึกกัน
 หนึ่งอะตอมสารที่เป็นกรดจะมีไฮโดรเจนอะตอมในสูตรมากกว่าคู่เบส และใน
 ปฏิกริยาระหว่างกรดกับเบส จะมีคู่กรด - เบส สองคู่เสมอ

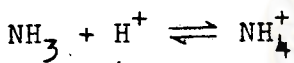
การละลายของแอมโมเนีย ในสารละลายแอมโมเนียมีสมดุลเกิดขึ้น
 เขียนสมการได้ดังนี้

ในปฏิกิริยาไปข้างหน้า.....ทำหน้าที่เป็นกรด เพราะ
 มีหน้าที่.....ส่วน.....ทำหน้าที่เป็นเบส เพราะมีหน้าที่.....

ในปฏิกิริยาย้อนกลับทำหน้าที่เป็นกรด ส่วน.....
 ทำหน้าที่เป็นเบส สารละลายแสดงสมบัติเป็น.....เพราะมี
เกิดขึ้นในสารละลาย

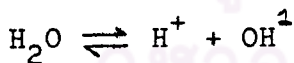
สมการย่อยแสดงการเปลี่ยนแปลงของแอมโมเนียโดยเฉพาะคือ

จะเห็นว่าแอมโมเนียมีอิออนกับ.....เป็นคู่กรด-เบสซึ่งกัน

และกัน

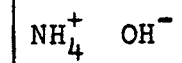
สมการย่อยแสดงการเปลี่ยนแปลงของน้ำ

ดังนั้น.....กับ.....เป็นคู่กรด-เบสซึ่งกันและกัน

เขียนสมการรวมได้ดังนี้

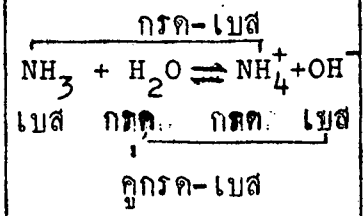
H_2O
 ให้โปรตอน NH_3 รับโปรตอน

เบส
 ไฮดรอกไซด์อิออน

แอมโมเนีย

น้ำ ไฮดรอกไซด์อิออน

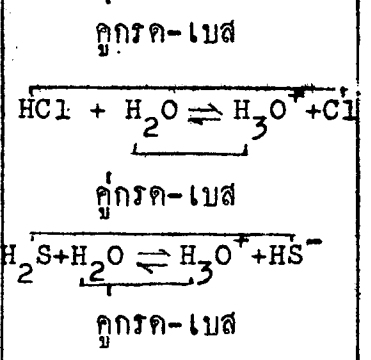

กรอบที่ 29

1. จงเขียนสมการแสดงคูกรด-เบสในสารละลายต่อไปนี้
 - ก. สมการแสดงคูกรด-เบส ในสารละลายกรดไฮโดรคลอริก.....
 - ข. สมการแสดงคูกรด-เบส ในสารละลายไฮโดรเจนซัลไฟด์

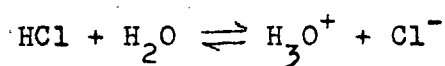
2. จงบอกคูเบสของสารต่อไปนี้ เมื่อสารเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นกรด
 - ก. คูเบสของ HSO_4^- คือ.....
 - ข. คูเบสของ H_2O คือ.....
3. จงบอกคูกรดของสารต่อไปนี้ เมื่อสารเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นเบส
 - ก. คูกรดของ HS^- คือ.....
 - ข. คูกรดของ NH_3 คือ.....

โอโฮ เก่งจริง ทำให้ถูกหมดเลย
เรามาพักกันสักครูเดอะ

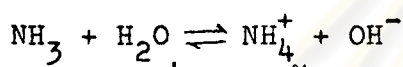
กรอบที่ 30

จากปฏิกิริยาการละลายของกรดไฮโดรคลอริก ซึ่งเขียนสมการ
แสดงได้ดังนี้

ถ้าพิจารณาความสามารถในการชิงโปรตอนระหว่าง HCl กับ
 H_2O จะเห็นว่า HCl ชิงโปรตอนสู่ H_2O ไม่ได้ HCl ถูกชิงโปร
ตอนไปได้เป็นจำนวนมาก จัดว่ากรดไฮโดรคลอริก เป็นกรดแก่

และจากปฏิกิริยาการละลายน้ำของแอมโมเนีย

แอมโมเนียเมื่อละลายน้ำจะชิงโปรตอนมาจากน้ำ ทำให้เกิดไฮดรอก
ไซด์อ่อนขึ้น แอมโมเนียมีความสามารถชิงโปรตอนสูงกว่าน้ำ

จะเห็นว่า เบสมีความสามารถในการชิงโปรตอนมากกว่ากรด
เบสแก่ สามารถชิงโปรตอนได้ดีกว่าเบสอ่อน

กรอบที่ 31

ตามทฤษฎีของบรอนสเตดและเลาวรี การตัดสินว่าสารใดเป็นกรด
หรือเบสได้โดยดูจากปฏิกิริยาการถ่ายเท.....สารหรือไอออนที่ให้โปรตอน
ได้ดี หรือแตกตัวได้เป็นจำนวนมาก จัดเป็นกรดแก่ ทำนองเดียวกับสารหรือ
ไอออนที่รับโปรตอนได้ดีจัดเป็นเบสแก่ ตรงกับขำสารที่ให้โปรตรอนได้น้อย
หรือแตกตัวได้น้อยจัดเป็นกรดอ่อน และสารหรือไอออนที่ไม่ค่อยรับโปรตอนจัด
เป็นเบสอ่อน

โปรตอน

กรอบที่ 32

วิธีง่าย ๆ ที่เราจะตัดสินว่าสารใดเป็นกรดแก่หรือกรดอน สารใดเป็นเบสแก่หรือเบสอ่อน คือการทดสอบการนำไฟฟ้าของสารละลายนักเรียนจะคิดทำการทดลองเพื่อนำผลการทดลองมาเป็นข้อมูลในการวินิจฉัย โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ว่า ไฮโดรเนียมไอออนหรือไฮดรอกไซด์ไอออนนำไฟฟ้าได้ดีกว่าไอออน ๆ โดยเฉพาะไฮโดรเนียมไอออนนำไฟฟ้าได้ดีที่สุด

การทดลองนี้นักเรียนใช้อุปกรณ์จากหีบชุดนักเรียนและอุปกรณ์พิเศษชุด ก ใช้สารเคมีชุดที่ 5 ตามวิธีทำให้เข้าใจก่อนลงมือทำการทดลอง

การทดลองที่ 5 ความแรงของกรดและเบส

วิธีทำ 1 ใช้กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรตวงสารละลาย 4 ชนิด จากสารเคมีชุดที่ 5 ชนิดละ 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ในหลอดทดลองขนาดกลาง 4 หลอดดังนี้

- หลอดที่ 1 สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล/ลิตร
- หลอดที่ 2 สารละลายกรดอะซิติก 1 โมล/ลิตร
- หลอดที่ 3 สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 โมล/ลิตร
- หลอดที่ 4 สารละลายแอมโมเนีย 1 โมล/ลิตร

เขียนหมายเลขกำกับแต่ละหลอด

2. จมลวดตัวนำของเครื่องตรวจการนำไฟฟ้าจากอุปกรณ์พิเศษ ก ลงในสารละลายที่ละหลอดจุ่มให้ลึกเท่ากัน (อย่าลืมทำความสะอาดตัวนำทุกครั้ง) สังเกตความสว่างของหลอดไฟแต่ละครั้งเปรียบเทียบความสว่างของหลอดไฟบนทุกผล

ตารางบันทึกผลการทดลองที่ 5

หลอดที่	สารละลาย	ความสว่างของหลอดไฟ	ปริมาณการนำไฟฟ้า
1.	HCl		
2.	CH ₃ COOH		
3.	NaOH		
4.	NH ₄ OH		

1	2
สว่าง	มุกก
มีแสงไฟแต่ไม่สว่าง	น้อย
สว่าง	มุกก
มีแสงไฟแต่ไม่สว่าง	น้อย

นักเรียนสังเกตเห็นความแตกต่างของความสว่างของหลอดไฟหรือไม่

กรอบที่ 33

จากผลการทดลองที่ 5 นักเรียนจะเห็นว่าสารละลายที่มีความ
 เข้มข้นเท่ากันนำไฟฟ้าได้.....ความสว่างของหลอดไฟที่เราสังเกต
 ได้จึงเป็นข้อมูลที่ใช้เปรียบเทียบความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนในสารละ
 ลาย.....และความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลาย.....
 ได้ จากผลการทดลองพบว่าสารละลายกรดไฮโดรคลอริกนำไฟฟ้าได้มากกว่า
 กรดอะซิติกแสดงว่ากรดไฮโดรคลอริกแตกตัวให้.....ได้.....กรด
 อะซิติก เพราะฉะนั้นกรดไฮโดรคลอริกจึงเป็น.....กว่ากรดอะซิติกในทำ
 นองเดียวกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์แตกตัวให้.....ได้.....
 สารละลายอัมโมเนีย เพราะฉะนั้นสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์จึงเป็น...
 กว่าสารละลายอัมโมเนีย

ไม่เท่ากัน

กรด เบส

ไฮโดรเจนไอออน มากกว่า
 กรดแก่

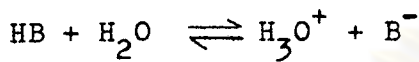
ไฮดรอกไซด์ไอออน มากกว่า
 เบสแก่

กรอบที่ 34

สารละลายกรดหรือเบสที่มีความเข้มข้นเท่ากัน แต่ นำไฟฟ้าได้ไม่
 เท่ากัน แสดงให้เห็นว่ามีกรดและ เบสบางชนิดแตกตัวไม่สมบูรณ์ ทำให้มีสมดุ
 เกิดขึ้น สมดุลที่เกิดขึ้นในสารละลายกรดหรือเบสมีสมบัติเหมือนสมดุลทั่วไปที่เคย
 ศึกษา เราจะได้ศึกษาถึงเรื่องค่าคงตัวของสมดุลของกรดอ่อนและเบสอ่อนต่อไป

ค่าคงตัวของสมดุลของกรดอ่อน บทเรียนตอนนี้นักเรียนต้องนำ
ความรู้เรื่องสมดุลมาช่วยให้เต็มที่

สมมติให้ HB เป็นสูตรของกรดอ่อนชนิดหนึ่ง กรดนั้นละลายน้ำ
แล้วแตกตัวไม่สมบูรณ์ มีสมดุลเกิดขึ้น เขียนสมการได้ดังนี้

เมื่อสารละลายอยู่ในภาวะสมดุล อัตราการเกิดปฏิกิริยาไปข้างหน้า
และย้อนกลับเท่ากัน ค่าความหาค่าคงตัวของสมดุลได้คือ

$$K = \frac{[H_3O^+][B^-]}{[HB][H_2O]}$$

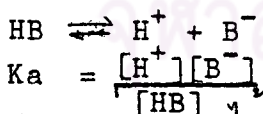
เนื่องจากกรดนี้เป็นกรดอ่อน จึงมีไฮโดรเจนไอออนที่แตกตัวไปรวม
กับน้ำอยู่มากไม่ทำให้ความเข้มข้นของน้ำเปลี่ยนไปจากเดิมมากนัก เราประ
มาณว่าความเข้มข้นของน้ำยังเท่าเดิม ความเข้มข้นของน้ำในสมการเป็นค่า
คงที่ นำค่านี้คูณตลอดจะได้

$$K [H_2O] = \frac{[H_3O^+][B^-]}{[HB]}$$

$K [H_2O]$ เป็นค่าคงตัวเรียกว่า ค่าคงตัวของสมดุลของกรด
เขียนแทนด้วย

$$K_a = \frac{[H_3O^+][B^-]}{[HB]}$$

เพื่อให้สมการง่าย เราจะไม่เขียนสูตรของน้ำในสมการแสดงสม
ดุลสมการการแตกตัวของกรดอ่อน HB ในน้ำ เขียนใหม่ดังนี้

เราหาค่า K_a ได้จากการทดลอง ซึ่งนักเรียนจะได้ทดลองหา
ต่อไป

การทดลองที่ 6 เป็นการทดลองที่นักเรียนต้องใช้ความประณีต
มาก หยิบหีบอุปกรณ์เตรียมให้พร้อมใช้สารเคมีชุดที่ 6

กรอบที่ 36

การทดลองที่ 6 การหาค่าคงตัวของสมมูลของกรดอะซิติก

วิธีทำ 1 ใช้กระบอกตวงขนาด 50 ลูกบาศก์เซนติเมตรตวงสารละลายกรดอะซิติกจากสารเคมีชุดที่ 6 50 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ปิ๊กเกอร์ขนาด 50 ลูกบาศก์เซนติเมตร

2. คอที่จับหลอดทดลองกับข้างหนีบอุปกรณ์ ใช้ที่จับหลอดทดลองจับส่วนที่เป็นพลาสติกของเครื่องตรวจการนำไฟฟ้าจากอุปกรณ์พิเศษชุด ก. ให้หลอดตัวนำจุ่มอยู่ในสารละลาย

3. หาระดับในการจุ่มหลอดตัวนำที่จะทำให้มีแสงไฟหรี่มากโดยการขยับหลอดขึ้นและลง ถ้ายกพบระดับนี้ไฟจะดับแต่ถาคอย ๆ จุ่มลงไปจนถึงระดับนี้ไฟจะเริ่มสว่างอีก ยึดเครื่องตรวจการนำไฟฟ้าให้หลอดตัวนำจุ่มอยู่ในระดับนี้ตลอดการทดลอง

4. รินน้ำกลั่น 50 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ในปิ๊กเกอร์ขนาด 50 ลูกบาศก์เซนติเมตรอีกใบหนึ่ง วางปิ๊กเกอร์ใบนี้แทนที่ใบแรกโดยมีหลอดตัวนำจุ่มอยู่ในระดับเดียวกัน

5. ใช้หลอดหยดขนาดใหญ่หยดสารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล/ลิตร จากสารเคมีชุดที่ 6 ลงในน้ำที่ละลาย และคนให้ทั่วด้วยแท่งแก้วคนสาร สังเกตว่าเมื่อใดหลอดไฟเริ่มติดอีก จดจำนวนหยดของกรดที่ใช้(ระวังให้หยดของสารละลายกรดมีขนาดเท่า ๆ กัน)

6. หาปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 หยด โดยใช้หลอดหยดอันเดิมหยดสารละลายกรดลงในกระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรที่ละลายจนมีปริมาตร 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรนับจำนวนของสารละลายกรดรวมทั้งจดจำนวนหยดไว้

ใช้สารละลายกรดไฮโดรคลอริก.....หยดหลอดไฟจึงเริ่มติด

สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรมี...หยด

15) แล้วแต่การ

20) ปฏิบัติ

กรอบที่ 37

จากผลการทดลองที่ 6 นักเรียนจะพบว่าเราต้องใส่สารละลายกรดไฮโดรคลอริกลงไปจำนวนหนึ่งจึงทำให้หลอดไฟสว่าง ประมาณไควสารละลายกรดไฮโดรคลอริกมีไอออนเท่ากับสารละลายกรดอะซิติก เนื่องจากเป็นสารละลายกรดทั้งคู่ ฉะนั้นในสารละลายจึงมี.....เท่ากัน เราจะช่วยกันคำนวณหาจะมีความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนในสารละลายกรดอะซิติกเท่าไร โดยอาศัยข้อมูลที่ไดจากการทดลอง

ไฮโดรเจนไอออน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 38

วิธีการคำนวณหาความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนในสารละลายกรดไฮโดรคลอริก

วิธีการคำนวณ

นักเรียนคำนวณโดยไขข้อจากการทดลอง

1. สมมุติว่าสารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรมี a หยด	1. สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรมี....หยด	20
2. ฉะนั้นปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 หยด = $\frac{1}{a} = v$ ลูกบาศก์เซนติเมตร	2. ฉะนั้นปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 หยด... =ลูกบาศก์เซนติเมตร	$\frac{1}{20}$
.05
3. จำนวนหยดของสารละลายกรดไฮโดรคลอริกที่ทำให้หลอดไฟสว่างเท่ากับสารละลายกรดอะซีติก = n หยด	3. จำนวนหยดของสารละลายกรดไฮโดรคลอริกที่ทำให้หลอดไฟสว่างเท่ากับสารละลายกรดอะซีติก =หยด	15
4. ปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริกที่ใช้ทั้งหมด = nv ลูกบาศก์เซนติเมตร	4. ปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริกที่ใช้ทั้งหมด = ลูกบาศก์เซนติเมตร	$15 \times .05$
5. ปริมาตรของน้ำ + ปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก = $50 + nv$ ลูกบาศก์เซนติเมตร	5. ปริมาตรของน้ำ + ปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก = ลูกบาศก์เซนติเมตร	$50 + (15 \times .05)$

กรอบที่ 38 (ต่อ)

สารละลายกรดไฮโดรคลอริกเดิมมีความเข้มข้น 1 โมล/ลิตร ใช้สารละลายกรดนี้จำนวน nv ลูกบาศก์เซนติเมตร มาทำให้ปริมาตรใหม่ = $50 + nv$ ลูกบาศก์เซนติเมตร สารละลายกรด 1000 ลูกบาศก์เซนติเมตร มีกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล สารละลายกรด nv ลูกบาศก์เซนติเมตร มีกรดไฮโดรคลอริก = $\frac{nv}{1000}$ โมล สารละลายกรด 1000 ลูกบาศก์เซนติเมตร มีกรดไฮโดรคลอริก = $\frac{nv}{1000} \times 1000$ โมล

ดังนั้น สารละลายกรดใหม่มีความเข้มข้น = $\frac{50 + nv}{1000x(50+nv)}$ โมล/ลิตร กรดไฮโดรคลอริกในสารละลายเจือจางแตกตัวอย่างสมบูรณ์ 7 ดังนั้น ความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนจากสารละลายกรดนี้ = $\frac{nv}{50+nv}$ โมล/ลิตร

สารละลายกรดไฮโดรคลอริกเดิมมีความเข้มข้น 1 โมล/ลิตร ใช้สารละลายกรดนี้จำนวน.....ลูกบาศก์เซนติเมตร มาทำให้ปริมาตรใหม่ =ลูกบาศก์เซนติเมตร สารละลายกรด 1000 ลูกบาศก์เซนติเมตร มีกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล สารละลายกรด.....ลูกบาศก์เซนติเมตร มีกรดไฮโดรคลอริก = สารละลายกรด 1000 ลูกบาศก์เซนติเมตร มีกรดไฮโดรคลอริก = โมล

ดังนั้น สารละลายกรดใหม่มีความเข้มข้น = โมล/ลิตร กรดไฮโดรคลอริกในสารละลายเจือจางแตกตัวอย่างสมบูรณ์ 7 ดังนั้น ความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนจากสารละลายกรดนี้ = โมล/ลิตร

$$15x.05$$

$$50+ (15x.05)$$

$$15x.05$$

$$\frac{15x.05}{1000}$$

$$\frac{15x.05 \times 1000}{1000x(50+(15x.05))}$$

$$\frac{15x.05}{50+(15x.05)}$$

$$\frac{15x.05}{50+(15x.05)}$$

กรอบที่ 39

เนื่องจากสารละลายกรดอะซิติกและกรดไฮโดรคลอริกนำไฟฟ้า
ได้เท่า ๆ กัน เราจึงประมาณว่าในสารละลายทั้งสองมีไอออนเป็นจำนวนเท่า
กัน ฉะนั้น ความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนในสารละลายกรดอะซิติก

..... โมล/ลิตร

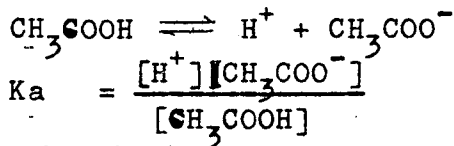
เราจะนำข้อมูลที่ได้ออกจากการทดลอง มาคำนวณค่าคงตัวของสมดุล
ของสารละลายกรดอะซิติก

$$\frac{15x \cdot 05}{50 + (15 \times 05)}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 40

การคำนวณค่าคงตัวของสมดุลของสารละลายกรดอะซิติก เมื่อ
สารละลายกรดอะซิติกอยู่ในสมดุล เขียนสมการได้ดังนี้

เพื่อให้ง่ายต่อการคำนวณ จำเป็นต้องมีการประมาณค่าต่าง ๆ

ดังนี้

1. การประมาณค่า $[\text{CH}_3\text{COOH}]$ ที่สมดุล

ความเข้มข้นของกรดอะซิติกส่วนที่ไม่แตกตัว = ความเข้มข้นของกรดอะซิติกทั้งหมด
ที่ลดลงไป - ความเข้มข้นของกรด
ส่วนที่แตกตัวไป

แต่เนื่องจากกรดอะซิติกเป็นกรดอ่อน ส่วนที่แตกตัวจึงมีน้อยมาก

จนประมาณได้ว่าความเข้มข้นของส่วนที่ไม่แตกตัว = ความเข้มข้นของกรดทั้ง
ที่ลดลงไป

สำหรับการทดลองนี้ $[\text{CH}_3\text{COOH}] = 1$ โมล/ลิตร

2. การประมาณค่า $[\text{H}^+]$ ที่สมดุล

ไฮโดรเจนไอออนในสารละลายเกิดจาก 1. การแตกตัวของกรด
อะซิติก

2. การแตกตัวของน้ำ

แต่เนื่องจากน้ำแตกตัวได้น้อยมาก จึงประมาณได้ว่า $[\text{H}^+]$ ในสาร
ละลายมาจากการแตกตัวของกรดอะซิติกเท่านั้น

สำหรับการทดลองนี้ $[\text{H}^+] \dots\dots\dots$ โมล/ลิตร

3. การประมาณค่า $[\text{CH}_3\text{COO}^-]$ ที่สมดุล

ถากรดอะซิติกแตกตัวไป 1 โมล จะให้ไฮโดรเจนไอออน 1 โมล
และอะซิเตตไอออน 1 โมล

ในการทดลองนี้เราคำนวณหาได้ว่ากรดอะซิติกแตกตัวให้ไฮโดร

เจนไอออน = $\dots\dots\dots$ โมล/ลิตร

ฉะนั้นในการทดลองนี้มี $[\text{CH}_3\text{COO}^-] = \dots\dots\dots$ โมล/ลิตรด้วย

$$\frac{15 \times 0.05}{50 + (15 \times 0.05)}$$

$$\frac{15 \times 0.05}{50 + (15 \times 0.05)}$$

$$\frac{15 \times 0.05}{50 + (15 \times 0.05)}$$

กรอบที่ 41

การประมาณค่าความเข้มข้นของสารเป็นสิ่งที่ช่วยในการคำนวณง่าย

จากค่าคงตัวของสมดุลของกรดอะซิติก

$$K_a = \frac{[H^+][CH_3COO^-]}{[CH_3COOH]}$$

เราได้ว่า $[CH_3COO^-] = [H^+]$

ฉะนั้น $K_a = \frac{[H^+]^2}{[CH_3COOH]}$

แทนค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการทดลอง

$$K_a = \frac{\left(\frac{nv}{50+nv}\right)^2}{1}$$

จากผลการทดลองของนักเรียน

$$K_a =$$

$$K_a = \left(\frac{nv}{50+nv}\right)^2$$

$$=$$

$$=$$

ทำให้เป็นเลขยกกำลัง =

นักเรียนมีปัญหากับการคำนวณหรือเปล่า ถ้ามีข้อให้ย้อนกลับไปอ่านที่ละเอียดและเริ่มคำนวณใหม่อย่างเพิ่งเบื่อนะคนดี

$$\left\{ \frac{15 \times 0.05}{50 + (15 \times 0.05)} \right\}^2$$

$$\left\{ \frac{15 \times 0.05}{50 + (15 \times 0.05)} \right\}^2$$

$$.014$$

$$1.4 \times 10^{-2}$$

กรอบที่ 42

เราสามารถคำนวณหาค่าคงตัวของสมดุลของกรดอ่อนชนิดอื่นได้
โดยใช้วิธีการทดลองในทำนองเดียวกัน

ค่าคงตัวของสมดุลจะเป็นค่าที่บอกวาขณะสมดุลมีผลิตภัณฑ์มากหรือน้อย ถ้าค่าคงตัวของสมดุลมีค่าสูง แสดงวาขณะสมดุลระบบมีผลิตภัณฑ์มาก ถ้าค่าคงตัวของสมดุลมีค่าต่ำ แสดงวาขณะสมดุลระบบมีผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นน้อย

กรอบที่ 43

ปริมาณของผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้น เป็นสัดส่วนโดยตรงกับค่าคงตัวของ
สมดุลที่คำนวณได้ ค่าคงตัวของสมดุลของกันก็จะ เป็นค่าที่บอกถึงปริมาณ
ของไฮโดรเจนไอออนที่แตกตัวออกมา กรดอ่อนต่าง ๆ ที่มีความเข้มข้นเท่ากัน
จะมีความแรงไม่เท่ากัน คือแตกตัวให้ปริมาณไฮโดรเจนไอออนได้ไม่เท่ากัน
กรดที่แตกตัวให้ไฮโดรเจนไอออนได้มากจะมีความแรงมากกว่ากรดที่แตกตัวให้
ไฮโดรเจนไอออนได้น้อย เพราะฉะนั้นกรดอ่อนที่มีค่า K_a สูงจึงเป็นกรดที่แตก
ตัวให้ ได้มากกว่ากรดอ่อนที่มีค่า K_a ต่ำ กรดอ่อนที่มีค่า K_a
สูงจึงเป็นกรดที่มีความแรงมากกว่ากรดที่มีค่า K_a ต่ำ

สำหรับกรดอ่อนที่มีสูตรทั่วไปว่า HB ถ้าสารละลายที่มีความ
เข้มข้นเท่า ๆ กันแล้ว เราเทียบความแรงของกรดได้โดยดูจากค่า K_a

ในกรณีของกรดแก่จะแตกตัวหมดหรือเกือบหมด ค่าความเข้มข้น
ของส่วนที่ไม่แตกตัว เป็นศูนย์ หรือเกือบเป็นศูนย์ ซึ่งวัดปริมาณได้ยากมากเรา
จึงไม่คำนวณหาค่าคงตัวของสมดุลของกรดแก่

ไฮโดรเจนไอออน

กรอบที่ 44

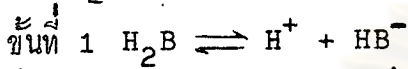
กรดที่มีสูตรทั่วไปว่า HB หมายความว่าในหนึ่งโมเลกุลของกรดแตกตัวให้โปรตอน (H^+) ได้เพียงหนึ่งเท่านั้น ยังมีกรดอื่น ๆ อีกที่หนึ่งโมเลกุลแตกตัวให้โปรตอนได้มากกว่าหนึ่ง คือกรดประเภทโพลีโปรติก ได้แก่ กรดที่มีสูตรทั่วไปว่า H_2B เช่น กรดซัลฟูริก (H_2SO_4) หรือกรดที่มีสูตรทั่วไปว่า H_3B เช่น กรดฟอสฟอริก (H_3PO_4)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

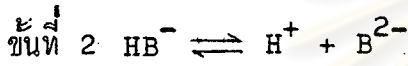
กรอบที่ 45

กรดโพลีโปรติกหนึ่งโมเลกุลแตกตัวให้โปรตอนได้มากกว่าหนึ่งโปรตอน การแตกตัวจะเป็นไปตามลำดับขั้น เช่น

กรด H_2B แตกตัวเป็น 2 ขั้นคือ

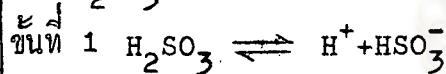
ค่าคงตัวของสมดุลของกรดขั้นที่ 1 $K_{a1} = \frac{[H^+][HB^-]}{[H_2B]}$

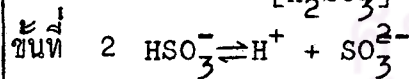
ค่าคงตัวของสมดุลของกรด H_2B นี้จะมีโมเลกุลของกรดน้ำไฮโดรเนียมไอออนและไอออนอื่น ๆ ของกรดคือ HB^- และ B^{2-} ปนกันอยู่ทั้งหมด แต่จะมีอะไรเล็กน้อยเพียงใดขึ้นกับค่า K_a ของขั้นต่าง ๆ

ตัวอย่าง การแตกตัวของกรดซัลฟูรัส

กรด H_2SO_3 แตกตัวเป็น 2 ขั้น คือ

$$K_{a1} = \frac{[H^+][HSO_3^-]}{[H_2SO_3]}$$

$$K_{a2} = \frac{[H^+][SO_3^{2-}]}{[HSO_3^-]}$$

ในสารละลายของกรด H_2SO_3 จะมีโมเลกุลของกรด น้ำไฮโดรเนียมไอออน HSO_3^- และ SO_3^{2-} ปนกันอยู่ทั้งหมด

ตัวอย่าง การแตกตัวของกรดคาร์บอนิก

บอริก

กรด H_2CO_3 แตกตัวเป็น 2 ขั้นคือ

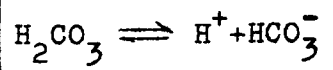

$K_{a1} = \dots\dots\dots$

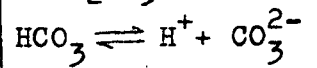

$K_{a2} = \dots\dots\dots$

ในสารละลายของกรด H_2CO_3 จะมีโมเลกุลของกรด น้ำไฮโดรเนียมไอออนและ ปนกันอยู่ทั้งหมด

$$\frac{[H^+][HCO_3^-]}{[H_2CO_3]}$$

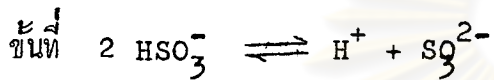
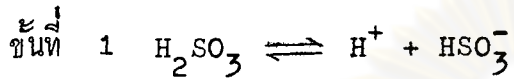

$$\frac{[H^+][CO_3^{2-}]}{[HCO_3^-]}$$

กรอบที่ 46

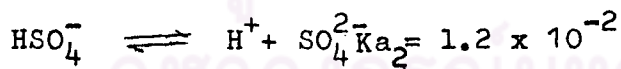
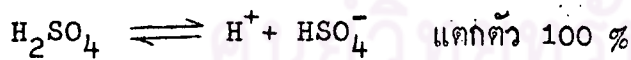
จากการแตกตัวของกรดซัลฟูรัส

$$\text{ค่า } K_{a_1} = 1.2 \times 10^{-2}$$

$$\text{และค่า } K_{a_2} = 5.6 \times 10^{-8}$$

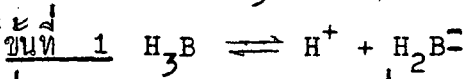
จะเห็นว่าค่า K_{a_1} มีค่ามากกว่า K_{a_2} มากถึงประมาณ 1 ล้านเท่า แสดงว่าในสารละลายมีไฮโดรเนียมไอออน และไฮโดรเจนซัลไฟต์ไอออน เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจาก K_{a_2} มีค่าน้อยมากเมื่อเทียบกับ K_{a_1} ถือว่าเป็นค่าที่ไม่มีความหมาย เราจึงใช้ค่า K_{a_1} สำหรับเปรียบเทียบความแรงของกรดซัลฟูรัสกับกรดที่มีสูตรไปว่า HB ใด แต่ในกรณีของกรดตัวอื่นที่มีค่า K_{a_2} สูงเมื่อเทียบกับ K_{a_1} เราจะละเลยไม่คิดไม่ได้ เช่นกรณีของกรดซัลฟูริก

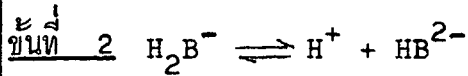
กรอมที่ 47

สำหรับกรดโพลีโปรติกที่มีสูตรทั่วไป H_3B

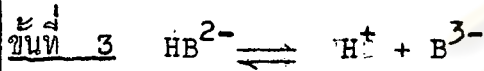
กรด H_3B มีการแตกตัวเป็น 3 ขั้น คือ

ค่าคงตัวของสมดุลของกรดขั้นที่ 1 $K_{a1} = \frac{[H^+][H_2B^-]}{[H_3B]}$

ค่าคงตัวของสมดุลของกรดขั้นที่ 2 $K_{a2} = \frac{[H^+][HB^{2-}]}{[H_2B^-]}$

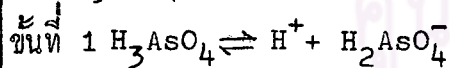

ค่าคงตัวของสมดุลของกรดขั้นที่ 3 $K_{a3} = \frac{[H^+][B^{3-}]}{[HB^{2-}]}$

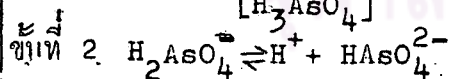
ในสารละลายของกรด K_{a3} นี้จะมีโมเลกุลของกรด น้ำ ไฮโดรเนียมไอออน และไอออนอื่น ๆ ของกรดคือ HB^{2-} และ B^{3-} ปนกันอยู่ทั้งหมด แต่จะมีอะไรมากรหรือน้อยเพียงใดขึ้นกับค่า K_a ของขั้นต่าง ๆ

ตัวอย่าง 1 การแตกตัวของกรดอาร์เซนิก

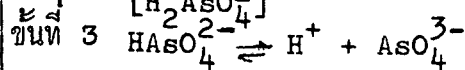
กรด H_3AsO_4 แตกตัวเป็น 3 ขั้นคือ

$$K_{a1} = \frac{[H^+][H_2AsO_4^-]}{[H_3AsO_4]}$$

$$K_{a2} = \frac{[H^+][HAsO_4^{2-}]}{[H_2AsO_4^-]}$$

$$K_{a3} = \frac{[H^+][AsO_4^{3-}]}{[HAsO_4^{2-}]}$$

ตัวอย่าง การแตกตัวของกรดฟอสฟอริก

กรด H_3PO_4 แตกตัวเป็น 3 ขั้นดังนี้

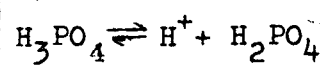
$$K_{a1} = \dots\dots\dots$$

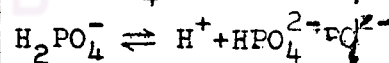
$$K_{a2} = \dots\dots\dots$$

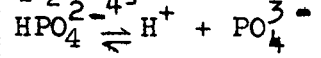
$$K_{a3} = \dots\dots\dots$$

$$\frac{[H^+][H_2PO_4^-]}{[H_3PO_4]}$$

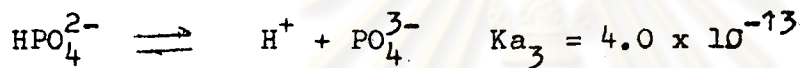
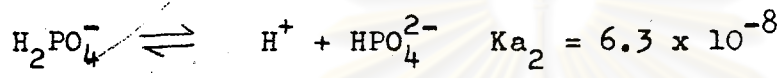
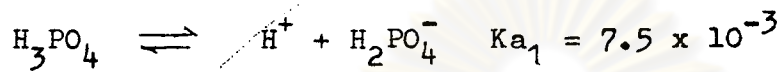
$$\frac{[H^+][HPO_4^{2-}]}{[H_2PO_4^-]}$$

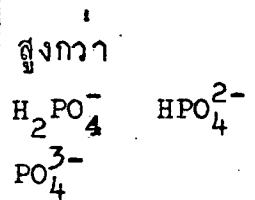
$$\frac{[H^+][PO_4^{3-}]}{[HPO_4^{2-}]}$$

กรอบที่ 48

จากค่าคงตัวของสมดุลของกรด H_3PO_4 ในแต่ละขั้น

ในสารละลายจะมีโมเลกุลและไอออนทุกชนิดที่ปรากฏอยู่ในปฏิกิริยาทั้ง 3 ขั้น จะเห็นว่า K_{a1} มีค่า..... K_{a2} และ K_{a3} มาก แสดงว่าในสารละลายนอกจากมี H^+ มากแล้วยังมี.....มากกว่า.....และ.....เราสามารถใช้ค่า K_{a1} เพื่อเปรียบเทียบความแรงของกรดฟอสฟอริกกับกรดทั่วไปที่มีสูตร HB ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 49

ตารางแสดงค่าคงตัวของสมมูลของกรด

ลำดับที่	กรด	สูตร	ค่า Ka ที่ 25 องศาเซลเซียส
1	กรดเปอร์คลอริก	HClO_4	แตกตัวหมดควัดค่า Ka ไม่ได้
2	กรดไฮโดรไอโอดิก	HI	แตกตัวหมดควัดค่า Ka ไม่ได้
3	กรดไฮโดรโบรมิก	HBr	แตกตัวหมดควัดค่า Ka ไม่ได้
4	กรดไฮโดรคลอริก	HCl	แตกตัวหมดควัดค่า Ka ไม่ได้
5	กรดไนตริก	HNO_3	แตกตัวหมดควัดค่า Ka ไม่ได้
6	กรดซัลฟูริก	H_2SO_4	แตกตัวหมดควัดค่า Ka ไม่ได้
7	กรดออกซาลิก	$\text{H}_2\text{C}_2\text{O}_4$	5.4×10^{-2}
8	กรดฟอสฟอรัส	H_3PO_3	1.6×10^{-2}
9	กรดซัลฟูรัส	H_2SO_3	1.2×10^{-2}
10	ไฮโดรเจนซัลเฟตอ็อกไซด์	HSO_4^-	1.2×10^{-2}
11	กรดฟอสฟอริก	H_3PO_4	7.5×10^{-3}
12	กรดไฮโดรฟลูออริก	HF	6.8×10^{-4}
13	กรดไนตริก	HNO_2	5.1×10^{-4}
14	กรดฟอร์มิก	HCOOH	1.8×10^{-4}
15	กรดอะซิติก	CH_3COOH	1.8×10^{-5}
16	ไดไฮโดรเจนฟอสไฟต์อ็อกไซด์	H_2PO_3^-	6.3×10^{-7}
17	กรดคาร์บอนิก	H_2CO_3	4.4×10^{-7}
18	กรดไฮโดรซัลฟูริก	H_2S	1.1×10^{-7}
19	ไดไฮโดรเจนฟอสเฟตอ็อกไซด์	H_2PO_4^-	6.3×10^{-8}
20	ไฮโดรเจนซัลไฟต์อ็อกไซด์	HSO_3^-	5.6×10^{-8}
21	แอมโมเนียมอ็อกไซด์	NH_4^+	6.0×10^{-10}
22	กรดไฮโดรไซยาเนก	HCN	4.8×10^{-10}
23	ไฮโดรเจนคาร์บอเนตอ็อกไซด์	HCO_3^-	5.0×10^{-11}
24	ไฮโดรเจนฟอสเฟตอ็อกไซด์	HPO_4^{2-}	4.0×10^{-11}
25	ไฮโดรเจนซัลไฟด์อ็อกไซด์	HS^-	1.3×10^{-13}

กรอบที่ 50

1. จงเขียนสมการย่อยแสดงการรับและการให้โปรตอนของไดไฮโดรเจนฟอสไฟต์ไอออน (H_2PO_3^-)

เมื่อ H_2PO_3^- รับโปรตอน เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาได้ดังนี้

.....

เมื่อ H_2PO_3^- ให้โปรตอน เขียนสมการแสดงปฏิกิริยาได้ดังนี้

.....

2. กรดไฮโดรโบรมิกเป็นกรดแก่ ถ้าสารละลายของกรดนี้มีความเข้มข้น 0.5 โมล/ลิตร ความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออน = โมล/ลิตร

3. ถ้ามีกรดอยู่ 5 ชนิดคือกรดไนตริก กรดซัลฟิวริก กรดฟอสฟอริก กรดคาร์บอนิก และกรดอะซิติก จงเรียงลำดับความแรงของกรดเหล่านี้ โดยพิจารณาจาก K_a ในตารางที่ให้ไว้ในกรอบที่ 49

เมื่อพิจารณาจาก K_a ในตารางแล้วเรียงลำดับความแรงของกรดจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กรด..... $K_a =$

กรด..... $K_a =$

กรด..... $K_a =$

กรด..... $K_a =$

กรด.....

4. สารละลายกรดไฮโดรฟลูออริก 0.5 โมล/ลิตร มีไฮโดรเนียมไอออน 6.8×10^{-4} โมล/ลิตร จงคำนวณค่าคงตัวของสมดุลของกรด

เราคำนวณค่าคงตัวของกรดจากสูตร $K_a =$

แทนค่า $K_a =$

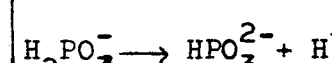
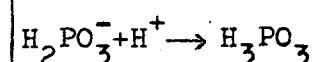
=

=

=

ค่าคงตัวของสมดุลของกรดไฮโดรฟลูออริก =

หยุดพักให้ครูตรวจแบบฝึกหัดชุดนี้ก่อนเถอะ

0.5

ฟอสฟอรัส 1.6×10^{-2}

ซัลฟิวริก 1.2×10^{-2}

ไนตริก 5.1×10^{-4}

อะซิติก 1.8×10^{-5}

คาร์บอนิก 4.4×10^{-7}

$$\frac{[\text{H}^+]^2}{[\text{HF}]} = \frac{(6.8 \times 10^{-4})^2}{0.5} = \frac{46.24 \times 10^{-8}}{0.5} = 9.3 \times 10^{-7}$$

กรอบที่ 51

ในตอนค้นพบเรียนเราได้อศึกษาบทบาทของตัวทำละลาย และพบว่า
 ว่าเป็นตัวทำละลายที่ดี สารละลายในน้ำของกาซไฮโดรเจนคลอไรด์มีฤทธิ์
 เป็นกรด สารละลายในน้ำของกาซอัมโมเนียมีฤทธิ์เป็นเบส ถ้าพิจารณาถึง
 ปฏิกิริยาน้ำอาจทำหน้าที่เป็นกรดหรือเป็นเบสก็ได้ แต่ถาทดสอบสมบัติของน้ำ
 บริสุทธิ์จะโดยดูว่าน้ำมีสมบัติเป็นกลาง เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น นักเรียนลองเคา
 ชิ ไม่ถูกคะ เอาตองอีกครั้ง ก็ไม่ถูกอีกละ ยั้งงั้นเรามาศึกษาสมบัติของน้ำ
 เพิ่มเติมดีกว่า

เนื่องจากน้ำนำไฟฟ้าได้น้อยมาก เราจึงต้องใช้เครื่องมือสำหรับ
 ตรวจสอบไฟฟ้าที่มีความไวมากจากอุปกรณ์พิเศษชุด ค แทนเครื่องตรวจการนำ
 ไฟฟ้าที่เราใช้อยู่ ซึ่งมีความไวน้อย การไขมิเตอร์จากอุปกรณ์พิเศษ ชุด ค นี้
ต้องระวังเมื่อคอมมิเตอร์ เขากับเครื่องตรวจการนำไฟฟ้าให้ใช้แบตเตอรี่ 3
โวลต์ และระวังอย่าให้หลอดตัวนำสัมผัสกัน เพราะจะทำให้เกิดวงจรปิตระ
 แลไฟจำนวนมากจากแบตเตอรี่จะวิ่ง เข้ามิเตอร์ ทำให้เครื่องเสีย

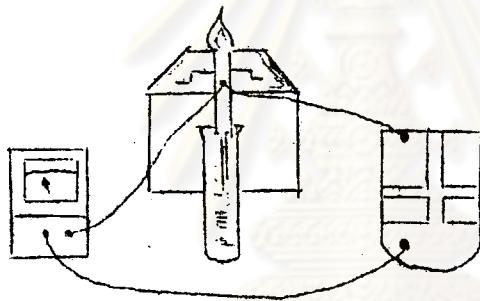
ในการตรวจการนำไฟฟ้าของน้ำบริสุทธิ์ ต้องใช้แก้วที่กลั่นได้ใหม่
 หรือน้ำกลั่นที่เก็บไว้โดยไม่ให้กาซคาร์บอนไดออกไซด์หรือสารประกอบอื้ออน
 เข้าไปละลายปนอยู่ เพราะสารเหล่านี้จะไปทำให้น้ำนำไฟฟ้าได้ดีขึ้น ในการ
 ทดลองนี้ครูจะเตรียมน้ำกลั่นไว้ให้ นักเรียนเตรียมอุปกรณ์จากหีบอุปกรณ์และ
 เครื่องมือที่จะใช้ให้พร้อมใช้สารเคมีชุดที่ 7 ก่อนลงมือทำการทดลองนักเรียน
 ต้องอ่านวิธีทำให้เข้าใจเสียก่อน ถาพร้อมเมื่อไรลงมือทดลองได้ทันที

กรอบที่ 52

การทดลองที่ 7 การแตกตัวของน้ำบริสุทธิ์

วิธีทำ 1 ใช้กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร ตวงน้ำกลั่นจากสารเคมีชุดที่ 7.1 5 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ในหลอดทดลองขนาดกลางทดสอบความเป็นกรดเป็นเบสโดยใช้กระดาษลิตมัสจากสารเคมีชุดที่ 7.2 แบ่งส่วนหนึ่งไว้ใช้ในข้อ 6 และตรวจการนำไฟฟ้าโดยใช้อุปกรณ์พิเศษชุด ก บันทึกผล

2. ต่ออุปกรณ์พิเศษชุด ค เข้ากับอุปกรณ์พิเศษชุด ก ดังรูป

รูป แสดงการต่อมิเตอร์ที่มีความไวมากเข้ากับเครื่องตรวจไฟฟ้า

3. จุ่มลวดคว้าน้ำของเครื่องตรวจการนำไฟฟ้างลงในน้ำกลั่นอ่าน

เข็มบนหน้าปัดของมิเตอร์ จดบันทึกผล

4. จุ่มน้ำกลั่นในหลอดให้มียุณหภูมิประมาณ 50-60 องศาเซลเซียสโดยใช้เทอร์โมมิเตอร์จากอุปกรณ์พิเศษชุด ง การทดสอบการนำไฟฟ้าโดยใช้เครื่องตรวจการนำไฟฟ้าและมิเตอร์ นักเรียนสังเกตเห็นความแตกต่างกันหรือไม่

5. ตั้งน้ำกลั่นทิ้งไว้ให้เย็นจนมียุณหภูมิเท่าอุณหภูมิจากทดสอบการนำไฟฟ้าอีกครั้ง โดยการเบนของเข็มมิเตอร์

6. ตวงน้ำประปาจากสารเคมีชุดที่ 7.1 ด้วยกระบอกตวง 5 ลูกบาศก์เซนติเมตร ทดสอบการเปลี่ยนสีของกระดาษลิตมัสและการนำไฟฟ้าโดยใช้เครื่องตรวจการนำไฟฟ้าและมิเตอร์ บันทึกผลในหน้าต่อไป

กรอบที่ 52 (ต่อ)				
ตารางบันทึกผลการทดลองที่ 7				
ชนิดของน้ำ	การเปลี่ยน สีของกระดาษ ลิตมัส	เครื่องตรวจการนำไฟฟ้า		การเบน ของเข็ม
		หลอดไฟสว่าง	หลอดไฟไม่ สว่าง	
น้ำกลั่นก่อนทำให้ ร้อน				
น้ำกลั่นอุณหภูมิประ- มาณ 50-60 องศา- เซลเซียส, น้ำกลั่นที่ปล่อยให้- เย็น				
น้ำประปาที่ใช้ ประจำวัน				

1	2		3
	สว่าง	ไม่สว่าง	
ไม่		✓	เบนมาก ที่ 2
ไม่		✓	เบนมาก ที่ 3
ไม่		✓	เบนน้อย- ที่สุด
ไม่		✓	เบนมาก- ที่สุด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 53

จากผลการทดลองที่ 7 เราไม่สามารถวัดการนำไฟฟ้าของน้ำ
ด้วยเครื่องตรวจการนำไฟฟ้า ต้องใช้มิเตอร์จึงจะวัดได้ ทำให้ได้ผลการ
ทดลองว่า

น้ำกลั่นนำไฟฟ้าได้เล็กน้อย แสดงว่ามีการแตกตัวเป็นไอออนได้
แต่น้อยมาก เมื่อเทียบกับน้ำที่ใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งนำไฟฟ้าได้ดีกว่าเพราะ
มีสารที่นำไฟฟ้าได้ละลายอยู่ แต่เราสามารถทำให้น้ำกลั่นนำไฟฟ้าได้ดีขึ้นโดย
การเพิ่มอุณหภูมิ ดังนั้นการนำไฟฟ้าของน้ำกลั่นขึ้นกับ.....

สารละลายที่มีไฮโดรเนียมไอออนหรือไฮดรอกไซด์มากจึงสามารถ
เปลี่ยนสีกระดาษลิตมัสได้และสารละลายมีไอออนที่นำไฟฟ้าได้ จากการสอบถาม
เปลี่ยนสีกระดาษลิตมัสของน้ำกลั่น พบว่าน้ำกลั่นไม่เปลี่ยนสีกระดาษลิตมัส แต่
น้ำไฟฟ้าได้แสดงว่าน้ำกลั่นต้องมีการแตกตัวให้อิออนที่นำไฟฟ้าได้ แต่ไม่มีไฮ-
โดรเนียมไอออนหรือไฮดรอกไซด์อิออนอย่างหนึ่งอย่างใดมากพอที่จะ เปลี่ยนสี
กระดาษลิตมัส น้ำบริสุทธิ์จึงมีสมบัติเป็นกลาง

อุณหภูมิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 54

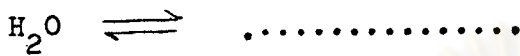
น้ำกลั่นแตกตัวให้.....ได้น้อยมากดังนั้นการนำไฟฟ้าจึงน้อย น้ำ
มีการแตกตัวให้ไฮโดรเนียมไอออนได้เท่ากับไฮดรอกไซด์ไอออน น้ำบริสุทธิ์จึงมี
สมบัติเป็นกลาง การวัดการนำไฟฟ้าของน้ำอย่างละเอียดเราสามารถคำนวณ
ความเข้มข้นของไอออนในน้ำได้ นักวิทยาศาสตร์ได้ใช้วิธีเช่นนี้หาความเข้มข้น
ของไอออนในน้ำบริสุทธิ์ และคำนวณได้ว่า ในน้ำมีไฮโดรเนียมไอออน
 1.0×10^{-7} โมล/ลิตร ที่ 25 องศา เซลเซียสและเท่ากับไฮดรอกไซด์ไอออน

ไอออน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบที่ 56

การแตกตัวของน้ำไม่สมบูรณ์ เมื่อระบบอยู่ในสมดุล เขียนสมการ
ได้ดังนี้

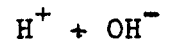

$$K_w = \dots\dots\dots$$

และจากการศึกษาพบว่า น้ำบริสุทธิ์จะมีปริมาณของไฮโดรเนียม
ไอออนเท่ากับไฮดรอกไซด์ไอออน ซึ่งเท่ากับ.....โมล/ลิตร ที่ 25 องศา
เซลเซียส

$$\begin{aligned} K_w &= (1.0 \times 10^{-7})(1.0 \times 10^{-7}) \\ &= 1.0 \times 10^{-14} \text{ ที่ } 25 \text{ องศาเซลเซียส} \end{aligned}$$

จากผลการทดลองที่ 7 ทำให้ทราบว่าอุณหภูมิมีผลต่อ.....
ของน้ำ ซึ่งหมายความว่าน้ำแตกตัวเป็นไอออนได้ไม่เท่ากัน ดังนั้นค่า K_w
จึงแปรตามอุณหภูมิ แต่เพื่อความสะดวก โดยทั่วไปใช้ค่า K_w ที่ 25 องศา
เซลเซียสมีค่าเท่ากับ 1.0×10^{-14} ไม่ว่าจะเป็นที่อุณหภูมิใดก็ตาม

$$[\text{H}^+][\text{OH}^-]$$

$$1.0 \times 10^{-7}$$

การนำไฟฟ้า

กรอบที่ 57

สารละลายที่มี.....ในสารละลายเรียกว่า สารละลายกรด
ส่วนสารละลายที่มี.....ในสารละลายเรียกว่าสารละลายเบส

กรดแก่คือกรดที่แตกตัวให้.....ได้ดี ดังนั้นใน สาร
ละลายกรดแก่จึงมีไฮโดรเนียมไอออนมากกว่าในสารละลายกรดอ่อน เราสามารถ
คำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายกรดแก่และกรดอ่อน
ได้โดยอาศัยค่า K_a

ไฮโดรเนียมไอออน

ไฮดรอกไซด์ไอออน

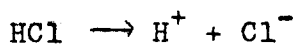
ไฮโดรเนียมไอออน

กรอมที่ 58

ตัวอย่างการคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายกรดแก่และกรดอ่อน

ตัวอย่าง 1 จงคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายกรดไฮโดรคลอริก 0.01 โมล/ลิตร

วิธีทำ กรดไฮโดรคลอริกเป็นกรดแก่แตกตัวได้สมบูรณ์และเขียนสมการแตกตัวได้ดังนี้

กรดไฮโดรคลอริก 1 โมลแตกตัวให้ไฮโดรเนียมไอออนและคลอไรด์ไอออนอย่างละ 1 โมล

ฉะนั้นในสารละลายกรดไฮโดรคลอริก 0.01 โมล/ลิตร จะแตกตัวให้ไฮโดรเนียมไอออนและคลอไรด์ไอออนอย่างละ 0.01 โมล/ลิตร

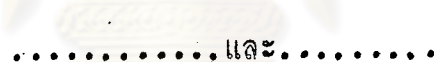
ในสารละลายจะมีไฮโดรเนียมไอออน = 0.01 โมล/ลิตร หรือเขียนได้ว่า $[\text{H}^+] = 0.01$ โมล/ลิตร

ตัวอย่าง 2 จงคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายไนตริก 0.5 โมล/ลิตร

วิธีทำ กรดไนตริกเป็นกรดแก่แตกตัวได้สมบูรณ์เขียนสมการแตกตัวได้ดังนี้

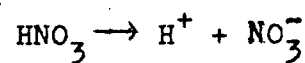
กรดไนตริก 1 โมล แตกตัวให้

อย่างละ.....โมล

ฉะนั้นในสารละลายกรดไนตริก 0.5 โมล/ลิตร จะแตกตัวให้...และ...อย่างละโมล/ลิตรด้วย

ในสารละลายจะมีไฮโดรเนียมไอออน = โมล/ลิตรหรือเขียนได้ว่า..... โมล/ลิตร

ไฮโดรเนียมไอออน
ในเตรคนีออน

1

ไฮโดรเนียมไอออน ไนเตรทไอออน
0.5

0.5

$[\text{H}^+] = 0.5$

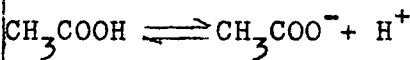
กรอมที่ 59

ตัวอย่างการคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสาร

ละลายกรดอ่อน

ตัวอย่าง 1 จงคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายกรดอะซิติก 0.01 โมล/ลิตร ($K_a = 1.8 \times 10^{-5}$)

วิธีทำ กรดอะซิติกเป็นกรดอ่อนแตกตัวได้บางส่วน เขียนสมการการแตกตัวได้ดังนี้

ในภาวะสมดุลเรากำหนดค่าคงตัวได้ดังนี้

$$K_a = \frac{[\text{CH}_3\text{COO}^-][\text{H}^+]}{[\text{CH}_3\text{COOH}]}$$

กรดอะซิติกแตกตัวให้ไฮโดรเนียมไอออนและอะซิเตตไอออนอย่างละเท่า ๆ กัน

ฉะนั้นในสารละลายมี $[\text{H}^+] = [\text{CH}_3\text{COO}^-]$

ดังนั้น $K_a = \frac{[\text{H}^+]^2}{[\text{CH}_3\text{COOH}]}$

$$[\text{H}^+]^2 = K_a[\text{CH}_3\text{COOH}]$$

$$[\text{H}^+] = \sqrt{K_a[\text{CH}_3\text{COOH}]}$$

เนื่องจากกรดอะซิติกเป็นกรดอ่อนฉะนั้นที่ภาวะสมดุลความเข้มข้นของกรดอะซิติกส่วนที่ไม่แตกตัวจะมี = 0.01 โมล/ลิตร

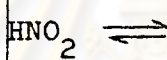
ควย

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } [\text{H}^+] &= \sqrt{1.7 \times 10^{-5} \times 0.01} \\ &= 4.2 \times 10^{-4} \end{aligned}$$

ฉะนั้นความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลาย = 4.2×10^{-4} โมล/ลิตร

ตัวอย่าง 2 จงคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายกรดไนตริก 0.01 โมล/ลิตร $K_a = 5.1 \times 10^{-4}$

วิธีทำ กรดไนตริกเป็นกรดอ่อนแตกตัวได้บางส่วน เขียนสมการแสดงการแตกตัวได้ดังนี้

$$K_a =$$

กรดไนตริกแตกตัวให้ $[\text{H}^+] = \dots$

ดังนั้น $K_a =$

$$=$$

$$=$$

เนื่องจากกรดไนตริกเป็นกรดอ่อน

ฉะนั้นที่ภาวะสมดุลความเข้มข้นของ

กรดไนตริกส่วนที่ไม่แตกตัวจะมี

= 0.01 โมล/ลิตรควย

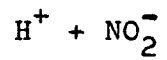
แทนค่า =

=

ฉะนั้นความเข้มข้นของไฮโดรเนียม

ไอออนในสารละลาย =

โมล/ลิตร

$$\frac{[\text{H}^+][\text{NO}_2^-]}{[\text{HNO}_2]}$$

$$\frac{[\text{NO}_2^-]}{[\text{H}^+]}$$

$$\frac{[\text{HNO}_2]}{[\text{H}^+]^2} = K_a [\text{HNO}_2]$$

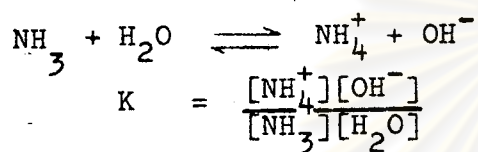
$$[\text{H}^+] = \sqrt{K_a[\text{HNO}_2]}$$

$$[\text{H}^+] = \sqrt{5.1 \times 10^{-4} \times 0.01} = 2.26 \times 10^{-3}$$

$$2.26 \times 10^{-3}$$

กรอบที่ 60

เมื่อกรรคออนละลายน้ำ สารละลายจะมีสมดุลของอิออนกับโมเลกุล ส่วนที่ไม่แตกตัว เราสามารถคำนวณค่าคงตัวของสมดุลของกรรคออนได้ ในทำนองเดียวกันเราสามารถคำนวณค่าคงตัวของเบสอออนได้ เช่นในสารละลายของแอมโมเนีย เมื่อถึงสมดุลเขียนสมการได้ดังนี้

$$K[\text{H}_2\text{O}] = \frac{[\text{NH}_4^+][\text{OH}^-]}{[\text{NH}_3]}$$

เนื่องจากความเข้มข้นของน้ำมีค่าคงตัว ดังนั้น $K[\text{H}_2\text{O}]$ เป็นค่าคงตัวเรียกว่า ค่าคงตัวของสมดุลของเบส ซึ่งเขียนแทนด้วย K_b

$$\text{ฉะนั้น } K_b = \frac{[\text{NH}_4^+][\text{OH}^-]}{[\text{NH}_3]}$$

กรอบที่ 61

เราเคยทำการทดลองหาค่าคงตัวของสมดุลของกรรคออนมาแล้ว นักเรียนลืมนักเรียนหรือยัง เก่งที่ยังไม่ลืม การทดลองหาค่าคงตัวของสมดุลของเบสอออนก็ทำได้เช่นเดียวกัน การคำนวณก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน ซึ่งเป็น การคำนวณความเข้มข้นของ.....ในสารละลายเบสแก่และเบสอ่อนนั่นเอง

เราจะไม่ทำการทดลองแต่จะฝึกวิธีการคำนวณ

ไฮดรอกไซด์อิออน

กรอบที่ 62

เราหาความสัมพันธ์ของ $[H^+]$ และ $[OH^-]$ ได้จาก

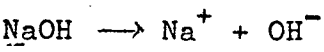
$$K_w = \dots\dots\dots$$

ดังนั้น เมื่อเรารู้ค่าความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ได้ เราก็สามารถคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนได้จากค่า K_w

ตัวอย่างการคำนวณความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลายเบสแก่

ตัวอย่าง 1 จงคำนวณความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนและไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.01 โมล/ลิตร

วิธีทำ NaOH เป็นเบสแก่แตกตัวได้ 100% เขียนสมการแสดงการแตกตัวดังนี้

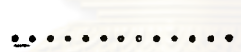
NaOH 1 โมลแตกตัวให้ Na^+ และ OH^- อย่างละ 1 โมล
ดังนั้นในสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.01 โมลจะมี Na^+ และ OH^- อย่างละ 0.01 โมล/ลิตรควย

$$\begin{aligned} \text{และ } [H^+] &= \frac{K_w}{[OH^-]} \\ &= \frac{1.0 \times 10^{-14}}{0.01} \\ &= 10^{-12} \end{aligned}$$

ดังนั้นสารละลายจะมี $[H^+] = 10^{-12}$ โมล/ลิตร

ตัวอย่างที่ 2 จงคำนวณความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนและไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายโปตัสเซียมไฮดรอกไซด์ 0.02 โมล/ลิตร

วิธีทำ KOH เป็นเบสแก่ แตกตัวได้สมบูรณ์ เขียนสมการแสดงการแตกตัวได้ดังนี้

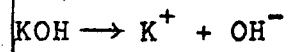

KOH 1 โมล แตกตัวให้..... โมล และ..... โมล
ดังนั้นในสารละลายโปตัสเซียมไฮดรอกไซด์ 0.02 โมล/ลิตร จะมี..... และ..... อย่างละ..... โมล/ลิตรควย

$$\begin{aligned} [OH^-] &\dots\dots\dots \text{โมล/ลิตร} \\ \text{และ } [H^+] &= \\ &= \\ &= \end{aligned}$$

ดังนั้นในสารละลายจะมี $[H^+] = \dots\dots\dots$ โมล/ลิตร

$[H^+][OH^-]$

K^+ 1
 OH^- 1

K^+ OH^- 0.02

$$\begin{aligned} &0.02 \\ &\frac{K_w}{[OH^-]} \\ &\frac{1.0 \times 10^{-14}}{0.02} \\ &5.0 \times 10^{-13} \end{aligned}$$

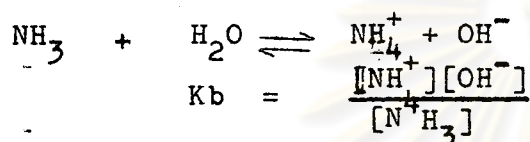
5.0×10^{-13}

กรอบที่ 63

ตัวอย่าง การคำนวณความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลายเบสอ่อน

ตัวอย่าง จงคำนวณความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนและไฮโดรเนียมไอออนในสารละลายแอมโมเนีย 0.01 โมล/ลิตร ($K_b = 1.67 \times 10^{-5}$)

วิธีทำ แอมโมเนียเป็นเบสอ่อนรับโปรตอนได้เป็นบางส่วน สมการแสดงการรับโปรตอนของแอมโมเนียคือ

แอมโมเนียรับโปรตอนแล้วทำให้เกิดแอมโมเนียไฮดรอกไซด์อย่างละเท่า ๆ กัน ในสารละลายจะมี $[\text{NH}_4^+] = [\text{OH}^-]$

$$\text{ดังนั้น } K_b = \frac{[\text{OH}^-]^2}{[\text{NH}_3]}$$

$$\text{หรือ } [\text{OH}^-] = \sqrt{K_b [\text{NH}_3]}$$

เนื่องจากแอมโมเนียเป็นเบสอ่อน เราอนุมานว่าส่วนที่รับโปรตอนมีปริมาณน้อยมาก ประมาณว่าความเข้มข้นของแอมโมเนียที่อยู่เป็นอิสระในภาวสมดุล เท่ากับความเข้มข้นของแอมโมเนียทั้งหมดในตอนเริ่มต้น

ดังนั้นที่ภาวสมดุล สารละลายจะมี $[\text{NH}_3] = 0.01$ โมล/ลิตร

$$\text{แทนค่าในสมการ } [\text{OH}^-] = \sqrt{1.67 \times 10^{-5} \times 0.01}$$

$$= 4.1 \times 10^{-4}$$

ดังนั้นความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลาย = 4.1×10^{-4} โมล/ลิตร

$$\text{จาก } K_w = [\text{H}^+][\text{OH}^-]$$

$$[\text{H}^+] = \frac{K_w}{[\text{OH}^-]}$$

$$= \frac{1.0 \times 10^{-14}}{4.1 \times 10^{-4}} = 2.4 \times 10^{-11} \text{ โมล/ลิตร}$$

ดังนั้นความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลาย = 2.4×10^{-11} โมล/ลิตร

กรอบที่ 64

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ถ้าสารละลายกรดชนิดหนึ่งในน้ำ มีความเข้มข้นไฮโดรเนียมไอออน 1.0×10^{-4} โมล/ลิตร จงหาความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลาย

จาก K_w

=

=

=

=

โมล/ลิตร

โมล/ลิตร

2. ถ้าสารละลายเบสชนิดหนึ่งในน้ำมีความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออน 1.0×10^{-3} โมล/ลิตร จงหาความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนในสารละลาย

$$[H^+][OH^-]$$

$$1.0 \times 10^{-14} = 1.0 \times 10^{-4} [OH^-]$$

$$[OH^-] = \frac{1.0 \times 10^{-14}}{1.0 \times 10^{-4}}$$

$$1.0 \times 10^{-10}$$

$$K_w = [H^+][OH^-]$$

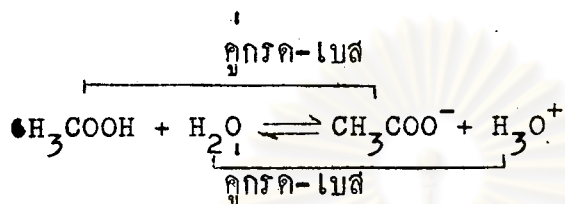
$$1.0 \times 10^{-14} = 1.0 \times 10^{-3} [H^+]$$

$$[H^+] = \frac{1.0 \times 10^{-14}}{1.0 \times 10^{-3}}$$

$$= 1.0 \times 10^{-11} \text{ โมล/ลิตร}$$

กรอบที่ 65

เราได้ศึกษาปฏิกิริยาระหว่างกรดกับเบส ซึ่งเป็นปฏิกิริยาที่มีการให้และรับโปรตอน ทำให้มีคู่กรดกับคู่เบสเกิดขึ้น เช่นในปฏิกิริยา

นักวิทยาศาสตร์ได้ทดลองหาค่าคงตัวของสมดุลของกรดและค่าคงตัวของสมดุลของเบส (Kb) ซึ่งเป็นคู่ของกรดนั้น และพบความสัมพันธ์ของค่าทั้งสองดังนี้

$$K_a \times K_b = K_w$$

กรอบที่ 66

การเขียนสมการแสดงปฏิกิริยาระหว่างกรดกับเบส ทำให้ทราบว่าสารคู่ใดเป็นคู่กรด-เบสกัน สารที่ทำหน้าที่เป็นกรด เราสามารถคำนวณหาค่า K_a ได้ ส่วนสารที่เป็นเบส เราสามารถหาค่า K_b ได้ ค่า K ของสารที่เป็นคู่กรดและเบส มีความสัมพันธ์กันคือ

$$K_w = \dots\dots\dots$$

ความสัมพันธ์นี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ได้ เช่นคำนวณหาค่า K_b ของคู่เบสเมื่อทราบ K_a หรือหาค่า K_a เมื่อทราบค่า K_b ตลอดจนการคำนวณ $[\text{H}^+]$ และ $[\text{OH}^-]$ ในสารละลายได้ ซึ่งเราจะได้ศึกษาวิธีการคำนวณต่อไป

$$K_a \times K_b$$

กรอมที่ 67

ความสัมพันธ์ระหว่าง K_a กับ K_b คือ

.....

ตัวอย่างการนำความสัมพันธ์ไปใช้ประโยชน์ในการคำนวณ
ตัวอย่าง สารละลายแอมโมเนีย 0.02 โมล/ลิตร จะมีไฮดรอกไซด์
ไอออนและไฮโดรเนียมไอออนกี่โมล/ลิตร K_a ของแอมโมเนียมไอออน = 6.0×10^{-10}

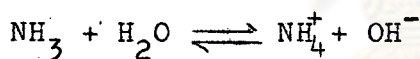
วิธีทำ, แอมโมเนียเป็นคู่เบสของแอมโมเนียมไอออน

ทราบว่า K_a ของแอมโมเนียมไอออน = 6.0×10^{-10}

$$\text{และ } K_b = \frac{K_w}{K_a}$$

$$K_b = \frac{1.0 \times 10^{-14}}{6.0 \times 10^{-10}} = 1.7 \times 10^{-5}$$

ภาวะสมดุลของสารละลายแอมโมเนียแสดงด้วยสมการ

$$K_b = \frac{[\text{NH}_4^+][\text{OH}^-]}{[\text{NH}_3]}$$

แอมโมเนียทำปฏิกิริยากับน้ำให้ $[\text{NH}_4^+] = [\text{OH}^-]$

$$\text{และ } K_b = \frac{[\text{OH}^-]^2}{[\text{NH}_3]}$$

$$\text{ฉะนั้น } [\text{OH}^-] = \sqrt{K_b [\text{NH}_3]}$$

เนื่องจากแอมโมเนียเป็นเบสอ่อน ดังนั้นความเข้มข้นของแอมโมเนียส่วนที่ไม่
แตกตัว = 0.02 โมล/ลิตร

$$[\text{OH}^-] = \sqrt{1.7 \times 10^{-5} \times 0.02} = 5.8 \times 10^{-4} \text{ โมล/ลิตร}$$

$$[\text{H}^+] = \frac{K_w}{[\text{OH}^-]} = \frac{1.0 \times 10^{-14}}{5.8 \times 10^{-4}} = 1.7 \times 10^{-11} \text{ โมล/ลิตร}$$

ดังนั้นความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออน = 1.7×10^{-11} โมล/ลิตร

และความเข้มข้นของไฮดรอกไซด์ไอออน = 5.8×10^{-4} โมล/ลิตร

$$K_w = K_a \times K_b$$

กรอบที่ 68

จงตอบคำถามต่อไปนี้

จงบอกชื่อเบสของกรดต่อไปนี้ พร้อมทั้งคำนวณ K_b ของเบส
จากค่า K_a ที่กำหนดให้

1. กรดไฮโดรฟลูออริก (HF) $K_a = 6.8 \times 10^{-4}$

เบสของ HF คือ.....

$$K_a \times K_b = K_w$$

$$K_b =$$

=

=

2. กรดฟอร์มิก (HCOOH) $K_a = 1.8 \times 10^{-4}$

เบสของ HCOOH คือ.....

=

=

=

3. กรดไฮโดรไซยานิก (HCN) $K_a = 4.8 \times 10^{-10}$

F^-

$$\frac{K_w}{K_a}$$

$$\frac{1.0 \times 10^{-14}}{6.8 \times 10^{-4}}$$

$$1.47 \times 10^{-11}$$

$HCOO^-$

$$K_a \times K_b = K_w$$

$$K_b = \frac{K_w}{K_a}$$

$$\frac{1.0 \times 10^{-14}}{1.8 \times 10^{-4}}$$

เบสของ HCN คือ CN^-

$$K_a \times K_b = K_w$$

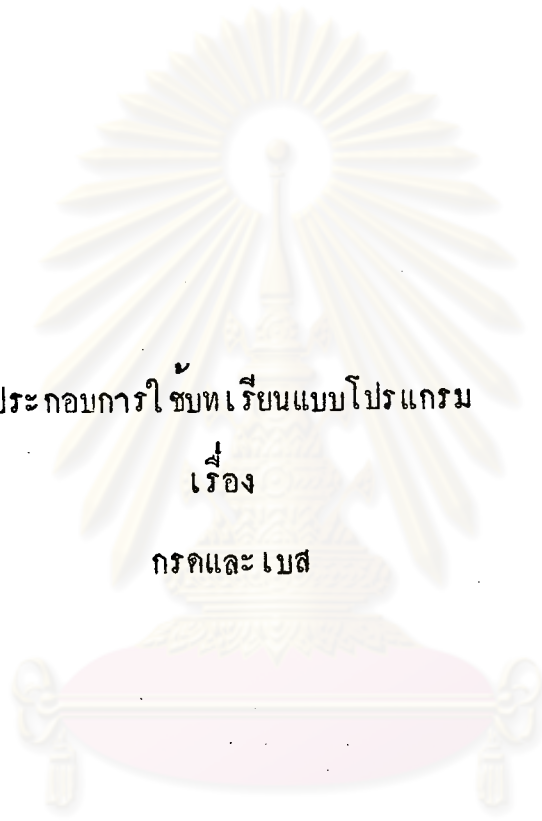
$$K_b = \frac{K_w}{K_a}$$

$$= \frac{1.0 \times 10^{-14}}{4.8 \times 10^{-10}}$$

$$= 2.3 \times 10^{-5}$$

คาดว่านักเรียนคงจะได้รับความรู้เรื่องกรดและเบสจากการ
ใช้บทเรียนแบบโปรแกรมนี้พอสมควร ขอขอบคุณนักเรียนตั้งใจ
เรียนจนกระทั่งจบบทเรียนนี้ นักเรียนสามารถหาความรู้เรื่อง
กรดและเบสเพิ่มขึ้นจากบทเรียนได้จากหนังสือแบบเรียนวิชา
เคมี มีชัยมศึกษาตอนปลาย เล่มสาม ของสถาบันส่งเสริมสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คู่มือประกอบการใช้บทเรียนแบบโปรแกรม
เรื่อง
กรดและเบส

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องจากบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องกรดและเบส เป็นบทเรียนที่เน้นให้นักเรียน
ได้ความรู้ และความเข้าใจ โดยการทำการทดลอง ดังนั้นคู่มือครูประกอบการใช้บทเรียนแบบ
โปรแกรมนี้จึงเขียนขึ้นเพื่อความมุ่งหมายที่จะช่วยให้ครูผู้นำบทเรียนแบบโปรแกรมไปใช้สอนกับ
นักเรียน ได้เตรียมอุปกรณ์และสารเคมีให้พร้อมก่อนที่จะให้นักเรียนได้ใช้บทเรียนแบบโปรแกรม

บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องกรดและเบส ประกอบด้วยการทดลอง 7 การทดลอง
ครูต้องเตรียมอุปกรณ์และสารเคมีให้ครบทั้ง 7 การทดลอง และจัดแบ่งให้เป็นหมวดหมู่
ของแต่ละการทดลอง เขียนชื่อการทดลอง สลากสารเคมีป้อนให้เรียบร้อย ซึ่งในคู่มือเล่มนี้จะได้
แจกแจงให้ละเอียดว่าต้องทำอะไรบ้าง

เครื่องมือที่นักเรียนจะใช้ในการทำการทดลอง ซึ่งจัดไว้เป็นชุดบรรจุในหีบเรียกว่า
หีบชุดอุปกรณ์นักเรียน ก่อนให้นักเรียนใช้ครูควรตรวจสอบเครื่องมือทุกชิ้นในหีบตามราย
การในกระดาษที่ติดที่หีบว่าครบหรือไม่ ตรวจสอบความเรียบร้อย ถ้ามีบางชิ้นที่ชำรุดควรนำมา
เปลี่ยนและต้องคอยตรวจสอบให้ครบทุกครั้งก่อนนำหีบอุปกรณ์ไปเก็บยังที่เก็บที่ครูจัดไว้ให้ ครู
ควรดูแลให้นักเรียนทำให้เรียบร้อย

การเตรียมอุปกรณ์และสารเคมีเตรียมสำหรับนักเรียน 50 คน ถ้าต้องการเพิ่ม
จำนวนนักเรียนในมากขึ้นก็เตรียมสารเคมีเพิ่มขึ้นตามส่วนที่กำหนดให้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดลองที่ 1 สมบัติบางประการของสารละลายในน้ำ
สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	ต่อ 1 คน	ต่อ 50 คน
<u>สารเคมีชุดที่ 1</u> ประกอบด้วย		
1. สารเคมีชุดที่ 1.1 ประกอบด้วยสารละลาย 6 ชนิด	5 cm ⁵	250 cm ³
ก. กรดไฮโดรคลอริก 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
ข. กรดไนตริก 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
ค. กรดซัลฟูริก 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
ง. กรดอะซิติก 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
จ. โซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
ฉ. โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
2. สารเคมี ชุดที่ 1.2 คือกระดาษลิตมัสสีแดงและสีน้ำเงิน	อย่างละ 6 แผ่น	อย่างละ 300 แผ่น
3. สารเคมีชุดที่ 1.3 คือลาวมัทเนเนียม	6 ชิ้น	300 ชิ้น
<u>อุปกรณ์</u>		
1. อุปกรณ์พิเศษชุด ก. ประกอบด้วย		
ก. เครื่องตรวจการนำไฟฟ้า	1 เครื่อง	50 เครื่อง
ข. กระดาษแบบเตอร์	1 ชุด	50 ชุด
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย		
ก. หลอดทดลองขนาดกลาง	6 หลอด	300 หลอด
ข. กระจกนาฬิกา	1 อัน	50 อัน
ค. แท่งแก้ว	1 แท่ง	50 แท่ง
ง. กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร	1 ใบ	50 ใบ

หมายเหตุ ถ้ามีจำนวนอุปกรณ์ไม่พอควรแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อยและจัดเวลาในการทดลองของแต่ละกลุ่มให้เหมาะสมทำตารางการเข้าห้องทดลองปิดไว้นาฬิกาของ

การเตรียมล่วงหน้า

1. เตรียมสารเคมีชุดที่ 1.1 การเตรียมสารละลายกรดไฮโดรคลอริก กรดไนตริก กรดซัลฟูริกและกรดอะซิติก 1 โมล/ลิตร ให้ทางกรดเข้มข้นแต่ละชนิดตามจำนวนที่บอกไว้ในตารางข้างล่างนี้ เติมน้ำจนมีปริมาตรเป็น 1000 ลูกบาศก์เซนติเมตร (เตรียมเพื่อการทดลองต่อไปด้วย)

กรด	HCl	HNO ₃	H ₂ SO ₄	CH ₃ COOH
จำนวน (cm ³)	85.5	64.0	56.8	56.9

การเตรียมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ และโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ 1 โมล/ลิตร ซึ่งสารตามปริมาณที่ให้ไว้ในตารางแล้วจะละลายน้ำจนได้สารละลายที่มีปริมาตร 500 ลูกบาศก์เซนติเมตร แบ่งสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ไว้ใช้ในการทดลองที่ 4 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร

สาร	NaOH	KOH
จำนวน (g)	20	28

2. เตรียมสารเคมีชุดที่ 1.2 ใช้กรรไกรตัดกระดาษลิทมัสสีแดงและสีน้ำเงินออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ชิ้นหนึ่งยาว 1 เซนติเมตร แยกใส่กล่องแวกของละสี (ตัดเพื่อการทดลองที่ 2, 3)

3. เตรียมสารเคมีชุดที่ 1.3 ใช้กระดาษทราบชนิดฉนวนกันความร้อนให้สะอาด ใช้กรรไกรตัดออกเป็นชิ้น ชิ้นหนึ่งยาว 1 เซนติเมตร เก็บใส่กล่องไว้ (เตรียมเพื่อการทดลองที่ 3) เขียนป้ายบอกชื่อของสารเคมีและชื่อสารให้ชัดเจน

การทดลองที่ 2 สมบัติของสารละลายที่ใช้ตามบ้าน

สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	ต่อ 1 คน	ต่อ 50 คน
<u>สารเคมีชุดที่ 2</u> ประกอบด้วย		
1. สารเคมีชุดที่ 2.1 ประกอบด้วยสารละลาย 12 ชนิดคือ		
ก. สารละลายอัมโมเนียมคลอไรด์ 0.1 โมล/ลิตร	1 cm ³	50 cm ³
ข. น้ำโซดา	1 cm ³	50 cm ³
ค. น้ำมะนาว		
ง. สารละลายโซเดียมคลอไรด์ 0.1 โมล/ลิตร	1 cm ³	50 cm ³
จ. น้ำปูนใส	1 cm ³	50 cm ³
ฉ. น้ำซึ่เกว	1 cm ³	50 cm ³
ช. น้ำสมสายชู	1 cm ³	50 cm ³
ซ. น้ำยาล้างห้องน้ำ	1 cm ³	50 cm ³
ด. สารละลายอัมโมเนีย 0.1 โมล/ลิตร	1 cm ³	50 cm ³
ด. น้ำฝน	1 cm ³	50 cm ³
ฉ. น้ำส้ม	1 cm ³	50 cm ³
จ. สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต 0.1 โมล/ลิตร	1 cm ³	50 cm ³

สารเคมีอุปกรณ์ (ต่อ)

รายการ	ร ต่อ 1 คน	ร ต่อ 50 คน
2. สารเคมีชุดที่ 2.2 คือ กระดาษลิทมัสสีแดงและ สีน้ำเงิน	อย่างละ 12 ชิ้น	อย่างละ 600 ชิ้น
<u>อุปกรณ์</u> อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองจากหีบอุปกรณ์ประกอ บด้วย		
1. หลอดทดลองขนาดเล็ก	12 หลอด	600 หลอด
2. กระจกนาฬิกา	1 อัน	50 อัน
3. แท่งแก้ว	1 แท่ง	50 แท่ง
4. กระจกบอควงขนาด 10 ลูกบาศก์เซน ติเมตร	1 ใบ	50 ใบ

หมายเหตุ ให้นักเรียนใช้ของปฏิบัติการตามเวลาที่จัดให้

การเตรียมล่วงหน้า

ในการทดลองนี้ไม่จำเป็นต้องใช้สารละลายที่ทราบความเข้มข้นแน่นอน เพราะ
จะทดสอบความเป็นกรด เป็นเบสของสารละลายเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องชั่งหรือตวง
สารอย่างละเอียดให้เตรียมโดยการประมาณ ส่วนสารละลายที่ไม่ได้ระบุความเข้มข้นเพราะ
เตรียมได้ยาก ประมาณสารที่ใช้ให้พอเหมาะ

1. การเตรียมสารละลายอัมโมเนียมคลอไรด์ สารละลายโซเดียมคลอไรด์และสารละลายโซเดียมคาร์บอเนต 0.1 โมล/ลิตร ซึ่งสารตามปริมาณที่ให้ไว้ในตารางแล้ว ละลายน้ำจนได้สารละลาย 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร

สาร	NH_4Cl	NaCl	Na_2CO_3
จำนวน (g)	0.54	0.59	1.06

เตรียมสารละลายอัมโมเนีย 0.1 โมล/ลิตร 50 ลูกบาศก์เซนติเมตรโดยใช้สารละลายอัมโมเนีย 15 โมล/ลิตร 0.075 ลูกบาศก์เซนติเมตร ปริมาณน้ำมีปริมาตรเป็น 50 ลูกบาศก์เซนติเมตร

2. นำโซดา ซอกจากงานจำหน่ายเครื่องดื่มหรือจะเตรียมโดยผ่านก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลงในน้ำกลั่นประมาณ 1-2 นาที (วิธีเตรียมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ จากการเตรียมล่วงหน้าในการทดลองที่ 4)

3. นำมะนาว ครูเตรียมซอสมะนาวและเตรียมมีดให้พร้อมเพื่อนักเรียนจะได้ผ่าเมื่อจะใช้

4. เตรียมน้ำปูนใส ใช้คัลเซียมไฮดรอกไซด์ประมาณ 10 กรัม (2 ซอนเบอร์ 2) ละลายน้ำกลั่นประมาณ 400 ลูกบาศก์เซนติเมตร คนและตั้งทิ้งไว้ให้ตกตะกอน แล้วรินหรือกรองเอาส่วนที่เป็นน้ำใส ๆ ออกมาใส่ขวดไว้ 75 ลูกบาศก์เซนติเมตร ส่วนที่เหลือเก็บใส่ขวดไว้ใช้ในการทดลองที่ 4

5. น้ำซีเอนา ใช้ซีเอนาละลายน้ำกลั่น 10g ลูกบาศก์เซนติเมตร คนและตั้งทิ้งไว้ให้ตกตะกอน แล้วรินหรือกรองเอาส่วนที่เป็นน้ำใส ๆ ออกใส่ขวดไว้ 75 ลูกบาศก์เซนติเมตร

6. น้ำส้มสายชู ใช้น้ำส้มที่ปรุงอาหารทำให้เป็นสารละลายเจือจาง

7. น้ำยาล้างห้องน้ำ ซอจากรานขายของชำ

8. น้ำสบู่ ใช้เศษสบู่ละลายน้ำกลั่น

9. เตรียมสารเคมีชุดที่ 2.2 ให้กระต่ายลึกลับที่เตรียมไว้แล้วจากการทดลองที่ 1 ใส่กล่องไว้กล่องละสี่

เขียนป้ายบอกชื่อของสาร เคมีและชื่อสารในครบ

การทดลองที่ 3 บทบาทของตัวทำละลาย

ตอนที่ 1 การเตรียมก๊าซไฮโดรเจนคลอไรด์

สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	ต่อ 1 คน	ต่อ 50 คน
<u>สารเคมีชุดที่ 3</u> ประกอบด้วย		
สารเคมีชุดที่ 3.1 ประกอบด้วย		
ก. โซเดียมคลอไรด์	3g (4 ซอนเบอร์ 2)	150g (200 ซอนเบอร์ 2)
ข. กรดซัลฟูริกเข้มข้น	ประมาณ 5 cm ³	ประมาณ 250 cm ³
ค. ไทลูอิน	5 cm ³	250 cm ³
ง. คัลเซียมคลอไรด์แห้ง	3g (5 ซอนเบอร์ 2)	150g (250 ซอนเบอร์ 2)
จ. น้ำกลั่น	5 cm ³	250 cm ³

รายการ	1 ต่อ 1 คน	1 ต่อ 50 คน
<u>อุปกรณ์</u>		
1. อุปกรณ์พิเศษชุด ข. ประกอบด้วย		
ก. หลอดทดลองชนิดมีแขนข้าง	1 หลอด	50 หลอด
ข. หลอดหยดขนาดใหญ่ที่เสียบ อยู่ในจุกยาง	1 หลอด	50 หลอด
ค. สายยางไซ้เป็นหลอดนำกาช ยาว 30 เซนติเมตร	1 เส้น	50 เส้น
2. หลอดทดลองขนาดกลาง	1 หลอด	50 หลอด
3. กระจกบอทวงขนาด 10 ลูกบาศก์ เซนติเมตร	1 ใบ	50 ใบ

การเตรียมล่วงหน้า

เตรียมหลอดอื่นให้แห้ง โดยใส่คัลล์เชื่อมคลอไรด์ ลงไปในขวดใส่หลอดอื่น และทิ้งไว้ 2-3 ชั่วโมงหรือทิ้งไว้ค้างคืนก่อนทำการทดลอง เพื่อให้หลอดความชื้น

ตอนที่ 2 ทดสอบสารละลายของกาซไฮโดรเจนคลอไรด์ในตัวทำละลายต่างชนิดกัน

สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	1 ต่อ 1 คน	1 ต่อ 50 คน
<u>สารเคมีชุดที่ 3</u>		
1. สารเคมีชุดที่ 3.2 คือกระดาษ ลิตมัสแดงและสีน้ำเงิน	1 อย่างละ 2 แผ่น	1 อย่างละ 100 แผ่น

สารเคมีอุปกรณ์(ต่อ)

รายการ	1 ต่อ 1 คน	1 ต่อ 50 คน
2. สารเคมีชุดที่ 3.3 คือลวด มัทเนเซียม	2 ชิ้น	100 ชิ้น
<u>อุปกรณ์</u>		
1. อุปกรณ์พิเศษ ชุด ก.	1 ชุด	50 ชุด
2. กระจกนาฬิกา	1 อัน	50 อัน
3. แท่งแกว	1 แท่ง	50 แท่ง

การเตรียมล่วงหน้า

1. เตรียมสารเคมีชุดที่ 3.2 นำกระดานลิ่มไม้ที่เตรียมไว้แล้วจากการทดลองที่ 1 มาทำให้แห้งโดยนำไปผึ่งแดดที่ร้อนจัด ๆ หรือใส่ไว้ในคัลเซียมคลอไรด์ที่แห้งแล้วทิ้งไว้ค้างคืน

2. เตรียมสารเคมีชุดที่ 3.3 ไซลวคัมมัทเนเซียมที่เตรียมไว้แล้วจากการทดลองที่ 1 นับใส่กล่องไว้ เขียนป้ายบอกชุดของสารเคมีและชื่อสารให้ครบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดลองที่ 4 ปฏิกริยาของไฮโดรเจนคาร์บอเนตไอออน
สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	ต่อ 1 คน	ต่อ 50 คน
<u>สารเคมีชุดที่ 4</u> ประกอบด้วย		
1. สารเคมีชุดที่ 4.1 ประกอบด้วย		
ก. สารละลายคลอไรด์ไฮโดรเจนคาร์บอเนต	5 cm ³	250 cm ³
ข. สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 โมล/ลิตร	2 cm ³	100 cm ³
ค. สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล/ลิตร	7 cm ³	350 cm ³
ง. สารละลายโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
2. สารเคมีชุดที่ 4.2 คือกระดาษลิตมัสสีแดงหรือสีน้ำเงิน	อย่างละ 5 แผ่น	อย่างละ 250 แผ่น
<u>อุปกรณ์</u>		
หลอดทดลองขนาดกลาง	2 หลอด	100 หลอด
แท่งแก้ว	1 แท่ง	50 แท่ง
กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร	1 ใบ	50 ใบ

การเตรียมดวงหน้า

สารละลายคัลเซียมไฮโดรเจนคาร์บอเนตต้องเตรียมขึ้นใหม่ ๆ ก่อนใช้ เพราะสารนี้สลายตัวง่าย การเตรียมสารละลายคัลเซียมไฮโดรเจนคาร์บอเนตทำได้ดังนี้

1. เตรียมสารละลายคัลเซียมไฮดรอกไซด์ (น้ำปูนใส) ใช้สารละลายที่เตรียมไว้แล้วจากการทดลองที่ 2
2. เตรียมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ จากปฏิกิริยาของคัลเซียมคาร์บอเนตกับกรดไฮโดรคลอริก ซึ่งคัลเซียมคาร์บอเนตประมาณ 20 กรัม ใส่ขวดรูปชมพู่ เติมกรดไฮโดรคลอริก (ใช้กรดเข้มข้นสมน้ำเท่าตัว) ทางกรวยฝักบัวให้ท่วมก้อนคัลเซียมคาร์บอเนต ผ่านก๊าซนี้ลงในสารละลายคัลเซียมไฮดรอกไซด์สารละลายจะขุ่น ผ่านก๊าซลงไปจนสารละลายเริ่มใสอีกครั้ง นำสารละลายไปกรองเพื่อแยกเอาตะกอนคัลเซียมคาร์บอเนตออก จะได้สารละลายคัลเซียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต
3. เตรียมสารละลายกรดไฮโดรคลอริก และสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ใช้สารละลายที่เตรียมไว้แล้วจากการทดลองที่ 1
4. เตรียมสารละลายโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต 1 โมล/ลิตร ซึ่งโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอเนต 25.2 กรัม ละลายน้ำจนได้สารละลาย 300 ลูกบาศก์เซนติเมตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทดลองที่ 5 ความแรงของกรดและ เบส
สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	1 ต่อ 1 คน	1 ต่อ 50 คน
<p>สารเคมีชุดที่ 5 ประกอบด้วยสารละลาย 4 ชนิดคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล/ลิตร 2. สารละลายกรดอะซิติก 3. สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 โมล/ลิตร 4. สารละลายแอมโมเนีย 1 โมล/ลิตร 	5 cm^3 5 cm^3 5 cm^3 5 cm^3	 250 cm^3 250 cm^3 250 cm^3 250 cm^3
<p>อุปกรณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อุปกรณ์พิเศษชุด ก. 2. หลอดทดลองขนาดกลาง 3. กระบอกตวงขนาด 10 ลูกบาศก์เซนติเมตร 	1 ชุด 4 หลอด 1 ใบ	50 ชุด 200 หลอด 50 ใบ

การเตรียมล่วงหน้า

ใช้สารละลายกรดไฮโดรคลอริก สารละลายกรดอะซีติก สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์และสารละลายอัมโมเนีย ที่เตรียมไว้แล้วจากการทดลองที่ 1

การทดลองที่ 6 การหาค่าคงตัวของสมดุลของกร คอะซีติก
สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	ต่อ 1 คน	ต่อ 50 คน
<u>สารเคมีชุดที่ 6</u> ประกอบด้วย		
1. สารละลายกรดอะซีติก 1 โมล/ลิตร	50 cm ³	2500 cm ³
2. สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล/ลิตร	5 cm ³	250 cm ³
3. น้ำกลั่น	50 cm ³	2500 cm ³
<u>อุปกรณ์</u>		
1. อุปกรณ์พิเศษชุด ก.	1 ชุด	50 ชุด
2. ปีกเกอร์ขนาด 50 cm ³	2 ใบ	100 ใบ
3. ที่จับหลอดทดลอง	1 อัน	50 อัน
4. ขาคั่ง	1 อัน	50 อัน
5. กระจบอกรวงขนาด 50 ลูกบาศก์เซนติเมตร	1 ใบ	50 ใบ

การเตรียมล่วงหน้า

ใช้สารละลายกรดอะซีติก และกรดไฮโดรคลอริก 1 โมล/ลิตร ที่เตรียมไว้แล้ว
จากการทดลองที่ 1

การทดลองที่ 7 การแตกตัวของน้ำบริสุทธิ์
สารเคมีและอุปกรณ์

รายการ	ต่อ 1 คน	ต่อ 50 คน
<u>สารเคมีชุดที่ 7</u> ประกอบด้วย		
1. น้ำกลั่น	10 cm ³	500 cm ³
2. น้ำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น น้ำ ประปา น้ำฝน ฯลฯ	อย่างละ 10 cm ³	อย่างละ 500 cm ³
3. กระดาษลิทมิ้นสีแดงและสีน้ำเงิน	อย่างละ 2 แผ่น	อย่างละ 100 แผ่น
<u>อุปกรณ์</u>		
1. อุปกรณ์พิเศษชุด ก.	1 ชุด	50 ชุด
2. อุปกรณ์พิเศษชุด ค. คอมิเตอร์ที่มี ความไวมาก	1 เครื่อง	50 เครื่อง
3. อุปกรณ์พิเศษชุด 3 คือเทอร์โมมิ- เตอร์ 0-100°ซ.	1 อัน	50 อัน
4. หลอดทดลองขนาดกลาง	3 หลอด	150 หลอด
5. ตะเกียงอัลกอฮอล์	1 ดวง	50 ดวง
6. กระจกบอกรวงขนาด 10 ลูกบาศก์- เซนติเมตร	1 ใบ	50 ใบ

การเตรียมดวงหน้า

เตรียมน้ำกลั่ใหม่ ๆ โดยรินน้ำลงในคนโทตมกลั่ขนาดใหญ่ประมาณครึ่งคนโท
 ปิดปากขวดด้วยจุกอย่าง คอย ๆ อุ่นน้ำให้ร้อนขึ้นจนเดือด เก็บของเหลวที่ได้จากการควบ
 แนนของไอไว้ในหลอดทดลอง หยดกลั่เมื่อน้ำในคนโทตมกลั่เกือบแห้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระดาษคำตอบ

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ 1

1.	ก	ข	ค	ง	11.	ก	ข	ค	ง
2.	ก	ข	ค	ง	12.	ก	ข	ค	ง
3.	ก	ข	ค	ง	13.	ก	ข	ค	ง
4.	ก	ข	ค	ง	14.	ก	ข	ค	ง
5.	ก	ข	ค	ง	15.	ก	ข	ค	ง
6.	ก	ข	ค	ง	16.	ก	ข	ค	ง
7.	ก	ข	ค	ง	17.	ก	ข	ค	ง
8.	ก	ข	ค	ง	18.	ก	ข	ค	ง
9.	ก	ข	ค	ง	19.	ก	ข	ค	ง
10.	ก	ข	ค	ง	20.	ก	ข	ค	ง

ตอนที่ 2

21.
22.
23.
24.
25.

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์การ เรียนวิชาเคมี
เรื่อง กรดและ เบส

คำอธิบายลักษณะและวิธีทำแบบสอบ

1. แบบสอบฉบับนี้ประกอบด้วยข้อสอบ 25 ข้อ ให้เวลา 40 นาที
2. แบ่งข้อสอบเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ตั้งแต่ข้อ 1-20 รวม 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค และ ง ในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเลือก ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบให้กาเครื่องหมาย = ทับบนคำตอบเดิม แล้วกาคำตอบใหม่

ตอนที่ 2 ตั้งแต่ข้อ 21-25 รวม 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน เป็นข้อสอบแบบคำถามให้นักเรียนตอบสั้น ๆ หรือเป็นโจทย์ให้คิดคำนวณตอบเฉพาะคำตอบให้นักเรียนทำในกระดาษคำตอบที่แจกให้

3. ห้ามทศเลขหรือขีดสิ่งใดลงในตัวข้อสอบนี้ ให้ขีดเลขในกระดาษทศที่แจกให้
 4. นักเรียนต้องส่งทั้งตัวข้อสอบ กระดาษคำตอบ คืนผู้คุมสอบ
 5. การทำข้อสอบให้คำนึงถึงเวลาด้วย อย่าคิดขอหนึ่งข้อใดนานเกินไปถ้ายังคิดไม่ออกให้ข้ามไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงย้อนกลับมาทำใหม่
-

ตอนที่ 1

1. ในสารละลายของ BOH ประกอบด้วยไอออนอะไรบ้าง
- ก. $H^+(aq.)$ กับ $R^-(aq.)$ ข. $H^-(aq.)$ กับ $R^+(aq.)$
 ค. $R^+(aq.)$ กับ $OH^-(aq.)$ ง. $R^-(aq.)$ กับ $OH^-(aq.)$
2. ไอออนต่อไปนี้ ไอออนใดสามารถทำหน้าที่เป็นโคทั้งกรดและเบส
- ก. CH_3COO^- ข. NO_3^-
 ค. $HCOO^-$ ง. HCO_3^-
3. คู่เบสของ H_2S คือข้อใด
- ก. HS^- ข. HS^-
 ค. S^{2-} ง. S^{2-}
4. คู่กรดของ H_2O คือข้อใด
- ก. OH^- ข. OH^-
 ค. H_3O^+ ง. H_3O^+
5. กรดไฮโดรโบรมิกเป็นกรดแก่ ถ้าสารละลายของกรดนี้มีความเข้มข้น 0.1 โมล/ลิตร ความเข้มข้นของไฮโดรเนียมไอออนจะเป็นกี่โมล/ลิตร
- ก. น้อยกว่า 0.1 ข. 0.1
 ค. ประมาณว่าไม่เกิน 0.1 ง. มากกว่า 0.1

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อมูลต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 6-7

กรด	ค่า K_a ที่ $25^\circ C$
P	4.4×10^{-7}
Q	5.6×10^{-11}
R	1.6×10^{-2}

20. เมื่อถึงภาวะสมดุลในสารละลายจะมีไอออนหรือโมเลกุลอะไรบ้าง
- อะซีเตตไอออน ไฮดรอกไซด์ไอออน น้ำ กรดอะซีติก
 - กรดอะซีติก ไฮดรอกไซด์ไอออน น้ำ โซเดียมไอออน
 - อะซีเตตไอออน ไฮดรอกไซด์ไอออน น้ำ โซเดียมไอออน
 - โซเดียมไอออน อะซีเตตไอออน ไฮดรอกไซด์ไอออน น้ำ กรดอะซีติก

ตอนที่ 2

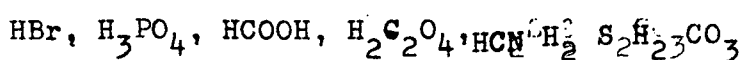
21. จงเขียนสมการแสดงการแตกตัว - เบส ในสารละลายกรดเปอร์คลอริก (HClO_4)
22. สารละลายกรดไนตริก (HNO_3) เข้มข้น 0.1 โมล/ลิตร มีไฮโดรเนียมไอออน 5.1×10^{-4} โมล/ลิตร จงคำนวณค่าคงตัวของสมดุลของกรดนี้

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อมูลต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 23-24

ตารางแสดงค่าคงตัวของสมดุลของกรด

กรด	สูตร	ค่า K_a ที่ 25 องศาเซลเซียส
กรดไฮโดรไซยานิก	HCN	4.8×10^{-10}
กรดออกซาลิก	$\text{H}_2\text{C}_2\text{O}_4$	5.4×10^{-2}
กรดไฮโดรโบรมิก	HBr	แตกตัวหมดค่า K_a ไม่ได้
กรดฟอร์มิก	HCOOH	1.8×10^{-4}
กรดไฮโดรซัลฟูริก	H_2S	1.1×10^{-7}
กรดฟอสฟอริก	H_3PO_4	1.1×10^{-3}
กรดคาร์บอนิก	H_2CO_3	4.4×10^{-7}

23. จงจัดกรดต่อไปนี้ตามลำดับความแรง พร้อมทั้งให้เหตุผลด้วยว่า เพราะเหตุใดจึงจัดเช่นนั้น

24. จงคำนวณความเข้มข้นของไฮโดรเจนไอออนและไฮดรอกไซด์ไอออนในสารละลายกรดฟอร์มิก 0.01 โมล/ลิตร
25. ไฮโดรเจนซัลไฟด์ไอออน (HSO_3^-) สามารถทำหน้าที่เป็นทั้งกรดและเบส จงเขียนสูตรของสารหรือไอออนที่เกิดขึ้น เมื่อไอออนที่ทำหน้าที่เป็น
- ก. เบส
 - ข. กรด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย